

Vlaams
Parlement

vergadering **C35 – CUL3**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 20 oktober 2010

INHOUD

Interpellatie van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het programmeren van haatgroepen in door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde culturele instellingen en de initiatieven die hiertegen kunnen worden genomen - 13 (2010-2011)	3
Interpellatie van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de werking van CultuurInvest - 14 (2010-2011)	10
Met redenen omklede motie	14
Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de derdebetalersregeling van de billijke vergoeding - 2318 (2009-2010)	14
Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de opvolging van de aanbevelingen van de Commissie Digitaal Vlaanderen op vlak van cultuur - 2341 (2009-2010)	18
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de voortgang van het Cultuurplan Brussel - 128 (2010-2011)	22
Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland - 138 (2010-2011)	27
Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de besparingen in het Nederlandse regeerakkoord en de gevolgen voor de culturele sector - 152 (2010-2011)	28
Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de ondertiteling van films in cinemazalen en op het Gentse filmfestival - 196 (2010-2011)	29

■

Waarnemend voorzitter: de heer Bart Caron, ondervoorzitter

**Interpellatie van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het programmeren van haatgroepen in door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde culturele instellingen en de initiatieven die hiertegen kunnen worden genomen
- 13 (2010-2011)**

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister, ik ben blij dat ik eens in deze commissie aanwezig ben. Het is niet de commissie die ik normaal volg.

Minister, ik wil beginnen met u te zeggen wat ik al eens aan de minister-president heb gezegd: ik doe aan politiek vanuit twee belangrijke drijfveren, enerzijds mijn oprechte verontwaardiging over zaken die fout lopen en anderzijds de ambitie om zaken te kunnen veranderen. Toen ik hoorde van het optreden van de Parijse rapgroep Sexion d'Assaut in de Brusselse Ancienne Belgique (AB) kwamen die drijfveren samen. Ik ben daar oprecht verontwaardigd over, en dan druk ik mij nog zacht uit. En ik heb de ambitie om daar iets aan te veranderen.

- De heer Philippe De Coene treedt als voorzitter op.

Collega's, minister, wat heeft Brussel gemeen met pakweg Marseille, Nancy, Brest, Montpellier, Strasbourg, Rennes, Le Mans, Angers of Saint-Etienne? Behalve dat het allemaal steden zijn heel weinig, want Brussel is de enige stad waar een optreden van een homofobe rapgroep wordt toegelaten. De andere steden hebben allemaal, hetzij vanuit de organisatie van de concerthal, hetzij in samenwerking met het stads- of regiobestuur, de optredens van Sexion d'Assaut geannuleerd. 17 van de 24 optredens tot nu toe zijn geannuleerd.

Collega's, deze optredens zijn geannuleerd omdat Sexion d'Assaut een homofobe rapgroep is. Dat zingen zij heel duidelijk. Minister, u mag het mij niet kwalijk nemen dat de woorden die ik uitspreek hard klinken, maar het zijn woorden uit de lyrics van de groep. De commissiesecretaris moet maar sterretjes plaatsen in het verslag waar hij denkt dat ze moeten worden geplaatst. Als het gaat over holebi's, zingt de groep: "Snijd hun lul af, laat ze voor dood achter op de Périphérique." Dit om maar een van de zeer fijnzinnige zinnnetjes te citeren die zij in hun teksten naar voren brengen.

Mensen zeggen tegen mij: "Ze komen uit de Parijse banlieues en het zijn fouten uit het verleden. Ze hebben zich herpakt." Niets is minder waar. Toen in maart Live Nation de groep op het programma plaatste van de AB – en we moeten het onderscheid maken tussen de AB als organisator en de AB als verhuurder van de zaal; Live Nation heeft de AB aangesproken om de zaal te huren – heeft de AB zowel Live Nation als het management van de groep het antidiscriminatiecharter, het huishoudelijk reglement dat de AB hanteert, toegeschoven en laten ondertekenen. Bij mijn weten is dat ondertekend, waardoor zowel de organisator als het management zich ertoe engageert om zich te onthouden van racistische en discriminerende uitspraken.

Er is het verleden van de groep. Er zijn de afspraken die zijn gemaakt met de AB en Live Nation. Maar blijkbaar maakt dat heel weinig indruk op de groep, want in het meinummer van het in de muziekwereld niet-onbelangrijke tijdschrift Hip Hop International, dus na het afsluiten van het contract, doen de zangers van Sexion d'Assaut er nog een schepje bovenop. Zij zeggen heel duidelijk: "Wij hebben in het verleden homoseksualiteit aangevallen. Wij hebben dat doelbewust gedaan, want wij zijn 100 percent homofoob en wij menen dat ook." Daar sta je dan met je afspraken die je hebt gemaakt met zowel Live Nation als met het management. Wat zijn afspraken dan nog waard als er niet wordt opgetreden?

Men zegt mij: “Mijnheer Roegiers, dat is een geval van vrije meningsuiting.” Wij zijn het met zijn allen eens dat vrije meningsuiting een absoluut duurzaam goed is, dat we moeten koesteren. Maar ik ben vrij duidelijk en ik hoop dat mijn collega’s mij daarin volgen: vrije meningsuiting stopt voor mij waar oproepen tot haat en discriminatie begint. Minister, wij zijn op deze smalle scheidslijn aangekomen. Het feit dat in Frankrijk zeventien steden en concertorganisatoren dit optreden hebben geannuleerd, maakt voor mij duidelijk dat er wel degelijk een probleem is. Ik vraag u dus nadrukkelijk om samen met de AB na te gaan of en in welke mate het nog mogelijk is om dit concert te annuleren. Ik vraag u dat omdat de AB een door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde instelling is. Ik vind het niet kunnen dat haatboodschappen in een door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde instelling kunnen worden verkondigd.

Ik weet wel dat er ondertussen afspraken zijn gemaakt en dat de groep zich zal onthouden van dergelijke teksten tijdens het optreden. Collega’s, het zou er nog aan mankeren dat men tijdens het optreden zulke uitspraken zou doen. Maar, minister, en ik richt mij tot u als subsidiërende overheid: men had al veel vroeger dit concert moeten annuleren op basis van de zaken die ik hier daarnet heb gesteld.

Het is niet de eerste keer dat we een dergelijke discussie meemaken. Op Couleur Café werd Beenie Man, de man uit Jamaica die soortgelijke teksten zong, geschrapt van de affiche. Ik denk dat men daar toen een duidelijk statement heeft willen maken. We stellen echter vast dat mensen hun lesje niet hebben geleerd. Ik vraag me dus af welke de volgende groep zal zijn, na Beenie Man en Sexion d’Assaut, die ergens te lande zal mogen optreden, bij voorkeur op een door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd podium, zoals Couleur Café en de AB. Minister, ik vind dit eigenlijk absoluut niet kunnen. Het is alsof de mensen van Blood and Honour een concert zouden programmeren in de AB. Ik zie echt het verschil niet. Mocht dat gebeuren, dan zou deze tent te klein zijn, maar als het gaat over een Parijse rapgroep die homofobe muziek brengt en homofobe uitspraken doet, dan verschuilt men zich achter vrije meningsuiting en contracten.

Minister, reeds in juli is binnen de Vlaamse Regering de afspraak gemaakt om een antidiscriminatieclausule op te nemen in de overeenkomsten die worden gesloten met verenigingen die subsidies vragen en ontvangen. Ik stel voor dat we die clausule versneld invoegen. Bent u effectief bereid om versneld werk te maken van het opmaken van een dergelijke clausule in uw subsidiereglementen? Gaat u dat voornemen ook opnemen in uw beoordelingscriteria? Graag had ik ook uw standpunt vernomen met betrekking tot het programmeren van haatgroepen in door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde instellingen, en zeer concreet met betrekking tot het programmeren van Sexion d’Assaut, via Live Nation, in de AB, een door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde instelling.

Minister, de muzieksector heeft uiteraard zelf een belangrijke verantwoordelijkheid. Het idee van een bindend non-discriminatiecharter is al een paar maal door een aantal organisatoren naar voren geschoven. Dat zou een breed gedragen tekst moeten zijn, die garanties biedt tegen racisme, islamofobie, homohaat enzovoort en waaraan concertorganisatoren, festivals, muziekclubs, boekingskantoren, managers enzovoort zich zouden moeten houden. Het ligt voor de hand dat de sector zelf een dergelijke tekst opstelt, maar u speelt daarin een niet onbelangrijke rol, lijkt me. U zou de diverse spelers kunnen samenbrengen en hen ertoe aanzetten een belangrijk signaal te geven. Bent u bereid een dergelijk initiatief te nemen ten aanzien van de muzieksector, om te komen tot een dergelijk breed gedragen non-discriminatiecharter?

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Voorzitter, minister, geachte leden, als iemand uit de praktijk sluit ik me heel graag aan bij wat de heer Roegiers heeft gezegd. Hij heeft een aantal nuances aangebracht met betrekking tot de vrije meningsuiting enzovoort. Ik wil erop wijzen dat de meeste artiesten die wij of andere mensen brengen op concerten of festivals wél voor

het goede doel opkomen, voor verdraagzaamheid in al haar vormen. Als organisatoren weten we ook niet altijd wat een groep uiteindelijk zal vertellen. Ik denk dus dat we het toch wel veeleer over de uitzonderingen dan over de regel hebben, en gelukkig maar.

Destijds hebben we over de ticketing een voorstel gedaan aan toenmalig minister Verwilghen, en vervolgens aan minister Van Quickenborne. We hebben ook een voorstel gedaan om iets te doen aan geluidsoverlast, waarbij we onszelf regels hebben opgelegd, in ieders belang. Ik stel voor dat we ook wat dit onderwerp betreft hetzelfde doen. Minister, ik stel voor dat niet alleen de gesubsidieerde culturele centra, maar ook de andere, commerciële zalen, en niet alleen de gesubsidieerde promotoren, maar ook de commerciële promotoren zichzelf een soort charter zouden opleggen. Dat zou een soort gentleman's agreement zijn met u, om die dingen te regelen.

Ik wil niet ingaan tegen de heer Roegiers, integendeel, maar ik wil toch nog een kleine nuance aanbrengen. Ik herinner me een optreden van 15 à 18 jaar geleden van de groep Slayer in Vorst Nationaal. Ik denk dat de voorzitter dat toen ook nog heeft gevolgd. Ik denk dat burgemeester De Galan toen iets te snel die show heeft verboden. Er werd gezegd dat die groep satanische teksten had. Die show is verboden. Er is niet over gezeurd. Uiteindelijk heeft men echter vastgesteld dat er te vroeg was beslist. Ondertussen treedt Slayer geregeld op in België en Vlaanderen.

Nogmaals, mijnheer Roegiers, ik ben niet tegen wat u zegt, maar wat me nog opvalt, is dat die gevoeligheid vooral in Brussel bestaat. Er was Beenie Man op Couleur Café en er waren nog twee of drie andere voorbeelden. Ik denk dat de gevoeligheid in Brussel misschien nog groter is. Nogmaals, men heeft het recht om alert te zijn, maar ik zou voorzichtig zijn met het iets te snel veroordelen van de muzieksector in het algemeen. Artiesten zijn altijd goed om op te draven voor een of andere goede zaak. Dat doen ze ook graag, want ze hebben ook een uitgesproken mening. Laten we echter voorzichtig zijn. Wij willen heel graag constructief zijn in dezen, want ook wij streven naar een betere wereld.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, uit contacten met de AB – maar dat heeft de heer Roegiers ook al gezegd – maak ik op dat ze inderdaad een dergelijke non-discriminatie-clausule hebben laten ondertekenen en ook echt wel van plan zijn op te treden, mocht de groep zich daar niet aan houden. Aan de ene kant zegt de AB dat ze van mening is dat het concert niet kan worden verboden omdat het dan om een vorm van censuur zou gaan. Aan de andere kant is het oproepen tot haat en geweld verboden.

Mocht de regering werk maken van een algemene non-discriminatieformule, zouden we dat initiatief verwelkomen en mee ondersteunen.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Ik heb nog een bedenking. Ik deel uiteraard de verontwaardiging over dergelijke optredens. Ik heb het deze zomer meegemaakt met een Jamaicaanse rapgroep. Heel wat rapgroepen roepen op tot geweld en haat, niet alleen ten aanzien van homo's maar ook tegen de politie. Een van deze groepen heet Nique Ta Mère. Ik ken er niets van en het is ook mijn genre niet. Ik wil ze ook niet kennen. Het is misschien een kwestie van smaak, tot daar aan toe.

Ik deel de houding van de heer Roegiers dat daartegen mag worden opgetreden, maar ik heb het moeilijk met de volgende bedenking. Een vijftal jaar geleden heb ik hier ook mijn verontwaardiging geuit in een interpellatie over een optreden van de KVS. In het theaterstuk *Massis the musical* werd toen een leeuwenvlag verbrand. Ik vroeg destijds aan minister Anciaux om tussenbeide te komen omdat ik vond dat dit niet kon. Ik kreeg toen van alle collega's de wind van voren. Dat ging in tegen de vrije meningsuiting. Het zou de eerste keer geweest zijn dat de Vlaamse Gemeenschap tussenbeide kwam, werd toen gesteld.

Ik ben daar nadien op teruggekomen, al geeft een politicus niet graag zijn fouten toe. Zoiets zal ik nooit meer zeggen. Voorts moeten we goed nadenken over het principe van vrije meningsuiting alvorens het te beknotten omdat de hardste voorstanders van de vrije meningsuiting dikwijls de felste beknotters ervan zijn. Het gaat dikwijls om een semantische benadering. Haat en geweld zijn twee verschillende zaken.

Het woord 'haat' komt gemakkelijk voor in de popmuziek. Dat kan tegen van alles en nog wat betekenen. Dat hoeft ik de heer Schueremans niet te vertellen. De vrije meningsuiting eindigt bij een expliciete oproep tot geweld.

De heer Jan Roegiers: Wat als u zingt "Snijd hun lul af en laat ze voor dood achter op de Périphérique."?

De heer Erik Arckens: Dat is duidelijk. Maar als het alleen maar om het uiten van een mening gaat, moeten we heel voorzichtig zijn omdat wij het in onze westerse landen gewend zijn om overal discriminatie in te zien. Maar we zien alleen discriminatie in zaken die onder het geldende strafrecht en de discriminatiewetgeving vallen die naar aanleiding van de wet-Moureaux in 1981 is ontstaan en later werd verijdend en uitgebreid.

Tot geweld tegen de politie of het ouderlijke gezag oproepen, valt dat niet onder deze wet. Daar heb ik het moeilijk mee. Deze bedenkingen wil ik hier meegeven.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik sluit me aan bij deze vraag. Het is een interessant debat, dat tot terechte verontwaardiging leidt.

Ik heb twee punten. De heer Roegiers haalt de uitspraak aan naar aanleiding van een concert in de AB. Het antwoord van de minister zal allicht over de muzieksène gaan, maar ook een precedentwaarde inhouden voor andere culturele deelsectoren. Het is misschien niet toevallig dat het fenomeen eerst opduikt in de muzieksector. De verschrikking die er van de oproep tot haat uitgaat, is natuurlijk niet beperkt tot de muziek. We moeten het debat opentrekken naar alle sectoren van het culturele beleid in Vlaanderen.

Ik ga akkoord met de vraagsteller als hij stelt dat de muzieksector zelf daarin ook verantwoordelijkheid draagt. De spelers op het terrein houden best zelf de vinger aan de pols. Ik steun de idee dat zij moeten worden aangespoord om zelf initiatieven te nemen. Ik steun dat volledig.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ook ik veroordeel elke uiting van haat en discriminatie, en ook het feit dat men haatdragende of discriminerende boodschappen voor een publiek brengt.

Om specifiek op de situatie in te gaan, moet je, zoals de heer Roegiers zei, een duidelijk onderscheid maken tussen wat de AB allemaal doet. De AB heeft enerzijds de functie van concertzaal waar ze zelf concerten organiseert. Anderzijds verhuurt ze de zaal ook voor andere concertorganisatoren en dat was ook het geval voor Sexion d'Assaut. De organisator Live Nation heeft een zaal gehuurd.

De AB had er geen zicht op welke groep zou komen optreden, maar werd pas recent via allerlei kanalen op de hoogte gebracht van die plannen en van de homofobe uitlatingen van de groepsleden. Op het moment van de bevestiging van de zaalverhuur, had de AB geen enkele indicatie in die richting. De zaalhuur gebeurde op 5 maart 2010. De AB had er geen zicht op welke groep zou komen spelen.

Toen ze daarvan op de hoogte was, heeft ze direct advies gevraagd bij het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding (CGKR). Dat advies zegt dat de AB uiteraard rekening moet houden met de wettelijke bepalingen op het gebied van antidiscriminatie en antiracisme, maar ook met het verbod op preventieve censuur en met de vrije meningsuiting. Het is een kwestie van zoeken naar een evenwicht.

Het CGKR adviseerde concreet om het concert niet te annuleren, maar om wel preventieve maatregelen te nemen zodat alle partijen op hun verantwoordelijkheden konden worden gewezen. De AB heeft dan ook beslist het concert niet te annuleren. Wel is het zo dat de organisator, Live Nation, maar ook de groep zelf, Sexion d'Assaut, voorafgaand aan het optreden een verklaring hebben ondertekend dat er geen discriminerende uitspraken zullen worden gedaan tijdens het optreden.

Mijnheer Roegiers, ik heb ook informatie verzameld, maar blijkbaar hebt u nog recentere informatie die de andere richting uitgaat. De groep heeft zich intussen verontschuldigd voor een aantal uitspraken en persverklaringen. Algemeen heeft de groep beloofd dat de bewuste nummers niet langer live zullen worden gebracht, dat er geen discriminerende uitspraken zouden worden gedaan tegenover het publiek of tijdens een concert. De groep heeft zich ertoe geëngageerd om bij elk optreden een ontmoeting te hebben met holebiverenigingen en met organisaties die strijden tegen discriminatie in het algemeen. De groep zal hen concerttickets aanbieden, zodat de organisaties zich ter plaatste kunnen vergewissen van het engagement van de groep.

De groep engageert zich er ook toe om een positieve boodschap te verspreiden: aan alle toeschouwers zal een flyer worden uitgedeeld waarin de strijd tegen homofobie en discriminatie zal worden verdedigd. In de loop van de komende maanden zal de groep werken aan een specifiek nummer of een artistiek evenement waarin dat standpunt wordt verduidelijkt. Dit zijn de elementen waarover wij beschikken, maar als er nieuwe elementen zijn, mijnheer Roegiers, moet worden onderzocht of de engagementen worden nagekomen.

Uiteraard is er de bestaande Antidiscriminatiewet van 10 mei 2007. Op zich biedt die een voldoende basis om de problematiek adequaat aan te pakken. Het is beter om te bekijken of de bestaande instrumenten voldoen in plaats van een aparte bijkomende regelgeving te maken, want daar zijn we geen van allen grote voorstanders van. We hebben dus een basis en normaal gezien moet die volstaan. We zullen dat bekijken en als er belemmeringen zouden zijn, dan moet er uiteraard worden bijgestuurd.

De oplossing die door de AB wordt gevolgd, lijkt me een correcte aanpak. Er werd een goed evenwicht gevonden, natuurlijk op voorwaarde dat de afspraken worden nageleefd. Ik wil ook uitdrukkelijk benadrukken dat er geen discriminerende organisaties of partijen rechtstreeks door ons worden gesubsidieerd en dat we ook geen plannen in die richting hebben.

U weet dat er met de AB tot nu toe geen beheersovereenkomst werd afgesloten. Dat zal nu wel moeten gebeuren, want de AB valt nu onder de grote instellingen. In alle beheersovereenkomsten zullen wij een antidiscriminatieclausule opnemen, laat dat duidelijk zijn. Die clausule zal gebaseerd zijn op de algemene bepalingen. Het is nodig en nuttig om in onze subsidiebesluiten een antidiscriminatiebepaling op te nemen. We zullen dat opnemen in onze besluiten en nog eens extra formuleren, maar tot nu zijn er geen rechtstreekse subsidies naar dergelijke groepen gegaan.

Er werd gevraagd naar het charter. U weet dat dit niet nieuw is, dat het al eens op tafel heeft gelegen. Ik werk graag met een bottom-upbenadering, vanuit de sector. Ik zal hier zeker werk van maken. De vergelijking werd al gemaakt met de geluidsoverlast. Ik denk een beetje in dezelfde richting te werken, samen met het steunpunt voor de muzieksector, Muziekcentrum Vlaanderen, en met alle andere steunpunten binnen de sector. Ik ben het immers eens met de heer Delva dat we niet moeten verengen tot muziek alleen, dat er ook andere uitingen kunnen zijn. Daarom moeten we met alle steunpunten bekijken hoe we een charter kunnen opstellen, hoe we een duidelijk signaal kunnen geven dat discriminatie en discriminerende boodschappen niet aanvaardbaar zijn. Voor de concrete uitwerking zal ik dit samen met de sector zelf bekijken.

Laat ook duidelijk zijn dat natuurlijk niet alles kan worden opgevangen door in een nieuw subsidiebesluit of een beheersovereenkomst bepalingen op te nemen. Er zijn tal van culturele

of artistieke uitingen die niet onder de subsidies vallen. We moeten dit dus opentrekken, het is een duidelijk signaal.

Ik wil ook verwijzen naar een van de suggesties die zijn gedaan tijdens het Cultuurforum, waar men pleitte voor een eigentijds cultuurpact. Eigenlijk zat dat onderdeel van discriminatie en zorgen voor meer tolerantie daar een beetje in. Men kan dat vergelijken met het charter. Ik sta er heel positief tegenover om met een dergelijke methode te werken. Ik zal met de steunpunten en de ruime sectoren samen kijken hoe we daar een duidelijke boodschap kunnen geven.

Samengevat, mijnheer Roegiers, was het specifieke concert in de AB ondervangen. Blijkt dat niet het geval te zijn, dan moeten er nieuwe maatregelen worden genomen. Verder zullen we in de beheersovereenkomsten en subsidiebesluiten een expliciete bepaling opnemen en een rondetafel organiseren over het non-discriminatiecharter vanuit de sector.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister, vooral het laatste deel van uw antwoord doet me oprecht plezier. Ik dank u ervoor dat u ingaat op de suggestie om de antidiscriminatieclausule op te nemen in de beheersovereenkomsten die moeten worden afgesloten. Ik noteer en ik dank u er ook voor dat u het initiatief gaat nemen om een rondetafel te organiseren. Als ik een van de grootste, zo niet de grootste, concertorganisator hoor, zal hij daar met veel plezier op ingaan. Dat lijkt me een win-winsituatie en ik kijk er absoluut naar uit om een charter te mogen begroeten dat uitgaat van de concertorganisatoren, het management enzovoort. Dat is goed. Laat dat heel duidelijk zijn.

Wat de hele commotie over de programmatie van Sexion d'Assaut betreft, moet ik eerlijk zijn dat uw antwoord daarop me ontgoochelt. Ik vind dat u zichzelf een beetje aan de zijlijn plaatst en zegt dat er afspraken zijn gemaakt. Ik kan alleen maar vaststellen dat de afspraken die op 5 maart zijn gemaakt, met de voeten zijn getreden. Ik denk dus dat de AB wel degelijk een grond had en heeft om dit concert te annuleren en dat u de opdracht daartoe had kunnen geven. U verwijst naar het advies van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding. Ik heb ook met hen contact opgenomen en daar zegt men dat de zaak heel duidelijk is. Meninge zijn vrij, daden zijn dat niet. Aanzetten tot discriminatie, haat en geweld is een daad en die is bij wet verboden.

Wat gaan we nu doen? Gaan we wachten tot het optreden zelf om te kijken of men al dan niet een van die songs gaat brengen? En wat gaat men dan doen? Zal de politie daar zijn en een proces-verbaal opstellen? Tegen dat dit opgesteld is en op de computer staat, zit Sexion d'Assaut al lang terug in Parijs. Of gaan we aan de AB zeggen om de lichten aan te doen als men de song hoort en het concert stilleggen? Dan zullen we nogal wat meemaken in het centrum van Brussel met een uitverkochte zaal en tweeduizend opgehitste jongeren. Gaan we daarop wachten? Ik denk het niet. Wat gaan we op dat moment doen? Niets. Achteraf wel, post factum zullen we inderdaad een paar dingen doen.

Ik zou liever hebben, minister, dat we doen zoals L'Aéronef, dat is de grootste zaal in Lille. Ik deel mee wat ze daar zelf over gecommuniceerd hebben: "L'Aéronef a accepté il y a plusieurs mois, de louer sa salle a la société Yuma Productions pour que celle-ci y organise mercredi 3 novembre 2010 un concert du groupe de rap parisien Sexion d'Assaut." Tot daar ongeveer hetzelfde als bij ons in de AB. "Copieusement relayée par la presse quotidienne nationale, cette polémique a amené le groupe à produire des excuses publiques." Daar heeft de minister ook naar verwezen. Men heeft ondertussen verontschuldiging aangeboden. Maar, zegt L'Aéronef: "Les excuses formulées par le groupe ne nous ont pas véritablement convaincus. L'Aéronef et la Ville de Lille ont décidé d'annuler en conséquence ce concert." Daar heeft men, om redenen die we daarstraks al hebben aangehaald, het concert geannuleerd. "De toute évidence, si L'Aéronef s'attache depuis toujours a défendre des esthétiques alternatives qui peuvent occasionnellement choquer et des modes d'expression recourant volontiers a

l'hyperbole ou la provocation, la teneur et le ton des propos tenus par Sexion d'Assaut outrepassent largement les limites de l'acceptable."

Dat is het standpunt van L'Aéronef. Ik denk dat er eigenlijk weinig of geen verschil is tussen de AB en de mensen in Lille. Alleen hebben zij wel de moed en de overtuiging om te doen wat ze ook zeggen, namelijk discriminatie bestrijden en geen podium geven aan haatgroepen. Daar gaan de AB en de minister voor een stuk aan de kant staan. Ik kan alleen maar zeggen dat het zeer ontgoochelend is, minister, dat de AB en Vlaanderen de twijfelachtige eer hebben om haatgroepen een podium te geven.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Mevrouw Joke Schauvliege: Laat het duidelijk zijn dat ik in mijn antwoord heb gezegd dat de groep op 7 oktober, dat is heel recent, uitdrukkelijk zijn verontschuldigen aangeboden heeft. De AB heeft toen gezegd dat het in orde was als de groep zich daaraan houdt. Als u nu nieuwe feiten aanbrengt, is het logisch dat we samen met de AB kijken hoe we dat verder gaan aanpakken. Ik heb die opening gelaten. Als er nieuwe feiten zijn, gaan we contact opnemen met de AB om te zien hoe we daar verder mee omgaan. Ik ga er nu niet op vooruitlopen, maar er zijn nieuwe feiten. Mijn gegevens dateren van 7 oktober. Ze zijn dus redelijk recent. Van wanneer dateert wat u hebt geciteerd? U kunt mij een kopie bezorgen, en dan neem ik contact op met de AB.

De heer Jan Roegiers: Het communiqué van l'Aéronef dateert van 6 oktober 2010. Dat is een dag voor de dag waarover u spreekt. Of dat nu nieuwe feiten zijn of niet, ik wil ze u graag doorgeven, want ik hoop oprecht dat de AB het concert annuleert.

Mijnheer Schueremans, ik richt mij ook tot u en uw organisatie. Ik geloof u als u zegt dat u discriminatie, haat enzovoort wilt bestrijden. Trek daar de logische consequentie uit en schrap dat concert.

De heer Herman Schueremans: Ik heb natuurlijk een en ander gecheckt met onze Franstalige boeker. Hij zegt dat hij dat indertijd in eer en geweten heeft geboekt. Wij vragen niet aan elke groep welke nummers zij allemaal zingen. Wat we wel concreet zullen doen, is in elk aanbod dat wij tot een artiest richten, expliciet stellen dat er vanaf nu geen haatteksten mogen worden gebracht. En dat, indien dit wel zou worden gedaan en indien dit zou worden vastgesteld, wij het recht behouden om het concert te annuleren.

De heer Jan Roegiers: Die tekst is er. Hij is ondertekend. De tekst gaat weliswaar uit van de AB, maar hij is er. Moest die tekst uitgaan van Live Nation of van de AB? Ik zie het verschil niet. De groep heeft een afspraak met voeten getreden. Na het afsluiten van het contract hebben de groepsleden een interview gegeven waarin zij nog eens bevestigden 100 percent homofoob te zijn en niets terug te trekken van de woorden die zij in de songs brengen. Als er 17 van de 24 concerten worden geannuleerd, ontstaat er een financieel probleem. Als er nu verontschuldigen komen, dan geloof ik die verontschuldigen oprecht niet.

En gaan we nu foldertjes uitdelen in de AB? Ik wens die jongens veel succes. Ik zou het in elk geval niet durven om foldertjes uit te delen die oproepen tot verdraagzaamheid ten aanzien van holebi's bij een concert van een rapgroep die oproept tot haat ten aanzien van holebi's.

De heer Herman Schueremans: Mijnheer Roegiers, wat is het standpunt van het stadsbestuur van Brussel?

De heer Jan Roegiers: Ik weet het niet. Ik weet niet welke rol het stadsbestuur speelt. Als het stadsbestuur verbiedt, dan is het op basis van een aantal ordedienstmaatregelen in verband met het gevaar voor de openbare orde. Ik weet niet of de stad Brussel dat al heeft gedaan. Ik zou liever willen vermijden dat er hoe dan ook problemen zouden kunnen ontstaan. Wij hebben daarvoor de grond. Er zijn uitspraken gedaan die flagrant tegenstrijdig zijn met de gemaakte afspraken. Mijn voorstel is heel eenvoudig: Live Nation en AB, schrap dat concert.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Interpellatie van de heer Erik Arckens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de werking van CultuurInvest - 14 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Voorzitter, collega's, minister, onlangs werd mijn aandacht getrokken door een artikel in De Tijd waaruit blijkt dat minister-president Peeters vindt dat het Fonds CultuurInvest niet het gewenste rendement haalt. Hij moet dat gezegd hebben op de Frankfurter Buchmesse op 7 oktober 2010. Ik citeer hem: "CultuurInvest doet niet waarvoor het is opgezet. Het moet worden aangepast."

Ter herinnering: CultuurInvest werd 4 jaar geleden door de vorige Vlaamse Regering in het leven geroepen en richt zich tot ondernemers in de cultuurindustrie. Het is een rollend fonds dat de kapitaalbasis van culturele ondernemers versterkt via leningen en participaties. Sinds zijn oprichting investeerde het fonds ongeveer 6 miljoen euro in veertig bedrijven. Minister-president Peeters acht dit onvoldoende en wil het hoe en waarom nu onderzoeken met de culturele sector. Minister, indien dit waar is, komt u in nauwe schoentjes te staan.

Collega's, de uitlating van minister-president Peeters staat in schril contrast met de bevindingen en de bevoegenheid van minister van Cultuur Schauvliege. Zij zag in CultuurInvest, net als haar voorganger de heer Anciaux, een belangrijke pijler voor verdere alternatieve financiering in de culturele sector.

Minister, een klein jaar geleden antwoordde u op een vraag van de heer Verstreken dat het investeringsfonds sinds zijn oprichting in 2006 al 4,66 miljoen euro had geïnvesteerd in, toen, drie ondernemingen en dat CultuurInvest voor meer dan 1,5 miljoen euro participeerde in zeven ondernemingen. 28 ondernemingen leenden ondertussen 3,12 miljoen euro. Eind vorig jaar werd gesteld dat dit alles samen mogelijk oploopt tot 6,3 miljoen euro aangezien niet alle engagementen ten aanzien van deze ondernemingen werden uitgevoerd en er nog contractbesprekingen liepen. Er was toen echter al een kleine 'maar'. Vorig jaar dienden 280 ondernemingen een businessplan in. Alleen had u, als minister, vastgesteld dat de kwaliteit van de ingediende dossiers niet altijd voldoet. Slechts 12,5 percent van de dossiers kunnen met goed gevolg worden afgehandeld. U stelde: "Er is duidelijk nood aan begeleiding op de zakelijke domeinen van financiën, inkomstenmodel, marketing en verkoop." Daarop werd gerepliceerd dat u zelf werk dient te maken van een dergelijke begeleiding, zodat CultuurInvest de cultuursector meer ademruimte kan bieden door een maximale besteding van de voorziene middelen.

Minister, ondertussen werkt CultuurInvest gewoon voort. Dit mechanisme heeft de laatste maanden onder meer de Kelstone, een nieuw negensnarig muziekinstrument van Vlaamse herkomst, mee mogelijk gemaakt via de vzw Kelst. CultuurInvest heeft ondertussen ook geïnvesteerd in de nv Moederhuis, een holding boven het televisieproductiehuis Sputnik TV, het webbedrijf Sputnik Web en het faciliteitenbedrijf Kinkajoe TV. CultuurInvest investeerde ook in ARTmonday, dat software ontwikkelt en commercialiseert voor het organisatorische en commerciële beheer van kunstgalerieën.

Er is op het eerste gezicht dus niets aan de hand, indien er niet, minister, de vernietigende woorden waren van uw grote baas, minister-president Peeters, in dit parlement.

Minister, wat is hier aan de hand? Hoe reageert u op de uitlatingen van minister-president Peeters? Welke beleidsstappen hebt u als minister het voorbije jaar ondernomen ten aanzien van de werking van CultuurInvest?

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Ik sluit mij aan bij de heer Arckens. Waarop baseerde minister-president Peeters zich toen hij op de Frankfurter Buchmesse stelde dat CultuurInvest niet doet waarvoor het is opgezet en dat het instrument moet worden aangepast? Werd de evaluatie van CultuurInvest door de administratie al afgerond? Werden en worden de resultaten afgetoetst met CultuurInvest? Indien de evaluatie nog niet is afgerond, voor wanneer wordt zij voorzien?

Als halve ervaringsdeskundige heb ik toch soms het vermoeden dat een aantal organisaties die buiten de subsidieboot waren gevallen of daar kansen hebben gehad, tijdens het vorige beleid een nieuwe kans hebben gekregen. Ik maak mij een beetje ongerust over de slechte afloop ervan, die te voorspellen was.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, de uitspraak van minister-president Peeters is ook ons niet ontgaan. Tussen eind 2006 en vandaag investeerde het fonds CultuurInvest ongeveer 6 miljoen euro in veertig bedrijven, terwijl het vooropgestelde investeringsritme ongeveer 3,5 miljoen euro per jaar zou bedragen.

Nu, we blijven een groot voorstander van het stimuleren van de cultuurindustrie, van de creatieve industrie. CultuurInvest kan daar zeker een instrument voor zijn. Minister, uit eerdere antwoorden van u weten we dat in de loop der jaren ongeveer 280 bedrijven en ondernemingen een dossier hebben ingediend, maar dat er daarvan slechts heel weinig zijn gehonoreerd. Dat komt blijkbaar omdat de kwaliteit van die dossiers onvoldoende was. Daaruit kunnen we misschien afleiden dat er meer begeleiding nodig is voor mensen die uit het fonds willen putten.

Minister, het geïnvesteerde bedrag ligt duidelijk lager dan het investeringsritme dat was vooropgesteld. Welke verbeteringen aan de werking van het fonds acht u mogelijk? Eind augustus is de fondsmanager opgestapt. Als ik goed ben ingelicht, is het niet de bedoeling hem te vervangen. Wat is de motivering daarvoor?

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, er is sprake van twee elementen: wat is de opzet van CultuurInvest en bereikt CultuurInvest zijn doelstellingen? Minister, zoals de heer Arckens aanhaalt, hebt u ooit gezegd dat CultuurInvest een belangrijke pijler is en blijft van alternatieve financiering in cultuur. Ik geloof nog altijd in de opzet van CultuurInvest. De vraag is of dat fonds vandaag zijn doelstellingen bereikt. Dat is een fundamentele vraag. Ik denk dat het op die vraag is dat de minister-president een allusie heeft gemaakt.

Wat mij bijzonder interesseert, is het feit dat CultuurInvest eigenlijk via twee verschillende financiële instrumenten bedrijven kan helpen. Die instrumenten zijn financieel totaal niet met elkaar te vergelijken. Enerzijds zijn er de achtergestelde leningen, anderzijds zijn er de kapitaalparticipaties. Ik weet niet of de twijfels die vandaag bestaan, betrekking hebben op een van de beide instrumenten, of op de beide. Dat zou eigenlijk deel moeten uitmaken van een evaluatie. Misschien is die evaluatie gaande. Ik weet dat niet. De heer Schueremans heeft erop gezinspeeld. Ik vind het alleszins wel nuttig om op lange termijn te weten hoe die beide hefbomen die zijn vastgelegd als instrumenten voor CultuurInvest, in de praktijk worden gehanteerd en of in de praktijk de beide elementen problematisch zijn, of een van de beide.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, geachte leden, sinds de lancering, 3 jaar geleden, van CultuurInvest heeft het fonds bijna 7 miljoen euro geïnvesteerd in veertig creatieve ondernemingen, actief in uitgeverijen, gaming, design, designermode, muziek, musical, media, het audiovisuele, kunstgalerieën en uitgeverijen. Er is sinds de oprichting van CultuurInvest al een klein miljoen euro aan kapitaal en intresten effectief teruggevloeid naar ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV), afkomstig van leningen met korte gratie-

periodes. Het terugverdieneffect heeft echter meer dan 3 jaar nodig om effectief te renderen. Bovendien heeft CultuurInvest dankzij zijn bijdrage ook heel wat cofinanciering teweeggebracht. Dat is belangrijk. Daarmee antwoord ik eigenlijk al deels op de vraag van de heer Delva. De ondernemingen waarin het fonds heeft geïnvesteerd, hebben in totaal voor meer dan 12 miljoen euro aan financiële middelen kunnen mobiliseren. Zonder de bijdrage van CultuurInvest zou het wellicht onmogelijk geweest zijn om deze nieuwe ondernemingen op te starten of te laten doorgroeien.

Wat wel wordt vastgesteld, is dat de financieringsmarkt voor creatieve ondernemingen andere kenmerken en behoeften vertoont dan oorspronkelijk werd aangenomen. De verschilpunten situeren zich onder meer op het niveau van de typologie van de ondernemingen die worden bereikt en op het niveau van de financieringsinstrumenten die kunnen worden ingezet. Tevens zorgt een gebrek aan ondernemerschap bij de aanvragers voor onvoldoende investeringsrijpe dossiers, waardoor het investeringstraject en de coaching veel tijdsintensiever zijn dan oorspronkelijk werd geschat.

Deze begeleiding en het stimuleren van ondernemerschap vind ik alleszins heel belangrijk. CultuurInvest begeleidt zijn ondernemers zeer intensief tijdens het investeringstraject, maar ook nog daarna. Ook het Agentschap Ondernemen en, specifiek voor de creatieve sector, Flanders District of Creativity, hebben de opdracht om de creatieve ondernemers nog ondernemender te maken. Bij de Antwerp Management School loopt een begeleidingstraject dat Creative Jumpers heet. Doordat Vlaanderen steeds meer publieke aandacht schenkt aan ondernemerschap, creativiteit en creatief ondernemerschap, zorgt dit voor een hele marktdynamiek, die uitmondt in meerdere initiatieven. Vermeldenswaard is Voka, dat haar PLATO-peterschap ook naar de creatieve industrie heeft uitgebreid. Er is ook het Flanders Fashion Institute, met zijn fashion business coaches. Ook is er Deloitte, dat naast traditionele ondernemers ook creatieve ondernemers begeleidt. Ik haal maar enkele initiatieven aan, maar er zijn tal van initiatieven die ondertussen zijn opgeborreld.

Laat duidelijk zijn dat CultuurInvest geen alternatief subsidiëringsvehikel is. Het is een risicokapitaalfonds. Dat betekent dat het investeringsritme en de resultaten moeten worden gezien in de context van deze markt. Jaarlijks een tien- tot vijftiental investeringen tot een effectief economisch resultaat brengen, is een hele uitdaging.

Tot 31 december 2009 werden er cumulatief 295 aanvragen ingediend bij CultuurInvest. Daarvan werden 192 aanvragende ondernemingen uitgenodigd voor een kennismakingsgesprek en met 36 ondernemingen werd na een intensief traject een overeenkomst afgesloten en ondertekend. Na faillissementen bleven er 32 ondernemingen over. Per 31 december 2009 waren bovendien nog 43 dossiers in behandeling, waarvan 10 in een vergevorderd stadium.

Het is belangrijk hierbij ook op te merken dat CultuurInvest op de eerste plaats in contact komt met kleine ondernemingen of zelfs micro-ondernemingen, die op een intensieve begeleiding rekenen en vaak kampen met een gebrek aan structurele financiering op langere termijn. 60 percent van de ondernemingen waarin CultuurInvest heeft geïnvesteerd, zijn namelijk starters en bedrijven jonger dan 5 jaar. Meer dan 65 percent heeft een omzet kleiner dan 500.000 euro. Bij CultuurInvest is men zich ervan bewust dat een groep ondernemingen uit de boot valt. Men heeft er dus een zelfevaluatie opgemaakt, waarbij een aantal aanpassingen zullen worden voorgesteld aan de raad van bestuur van PMV. Het is naar die evaluatie dat de minister-president heeft verwezen. Daarnaast maakt ook mijn administratie momenteel een evaluatie van CultuurInvest, waarbij niet alleen de interesse wordt geanalyseerd, maar er ook een klantenenquête gebeurt, om een duidelijk beeld te krijgen van de werking van CultuurInvest en mogelijke pijnpunten. De resultaten van deze evaluatie worden verwacht tegen midden november.

Ik ben van mening dat CultuurInvest een waardevol instrument is voor de uitbouw van onze Vlaamse cultuurindustrie. Ik zal de resultaten van de evaluaties, zowel die binnen CultuurInvest zelf als die uitgevoerd door de administratie, dan ook analyseren en zo nodig

de samenwerkingsovereenkomst met PMV met betrekking tot CultuurInvest aanpassen. De minister-president heeft daar terecht naar verwezen. CultuurInvest wil in ieder geval, rekening houdend met de opgedane ervaringen, verder werken aan zijn ambitie om een mentaliteitswijziging teweeg te brengen in de sector van de creatieve industrie. CultuurInvest wil ook werk maken van meer ondernemerschap, meer commerciële werking en dus meer eigen cashflow.

Wat het opstappen van de fondsmanager betreft, kan ik u medelen dat deze persoon zelf heeft beslist zijn loopbaan een andere wending te geven. Ik denk dat daar ook niet echt veel meer achter moet worden gezocht. Het is ook niet aan mij om daar uitspraken over te doen. U weet ook dat het personeelsbeleid van CultuurInvest bij PMV berust, dat me heeft verzekerd dat het investeringsteam van CultuurInvest opnieuw werd versterkt en ondertussen voltallig is. Ik zie daar dus geen problemen.

Ik denk dat ik daarmee ook heb geantwoord op de bijkomende vragen.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Ik dank de minister voor haar uitgebreide en technische antwoord. Ik leid eruit af dat haar grote baas misschien wat te streng voor haar is geweest. Ofwel klopt het antwoord niet. Het ene staat niet in verhouding met het andere.

Als CultuurInvest niet realiseert waarvoor het is opgezet, klopt er iets niet. De minister heeft er een mooie technische uitleg voor. We zullen het antwoord voorts onderzoeken en nemen alle elementen mee die zijn aangereikt. We onthouden de opmerking van de heer Delva over de evaluatie en het verschil tussen achtergestelde leerlingen en de kapitaalparticipatie.

Er zouden 295 dossiers zijn ingediend, waarvan er 32 zijn geselecteerd. Dat is weinig. Engageert de minister zich om een betere begeleiding aan te bieden of laat zij dat over aan CultuurInvest zelf? Dat is mijn bijkomende vraag. Slechts 11 percent van de dossiers wordt geselecteerd, en daarvan moet dan nog een evaluatie worden gemaakt. Het loopt dus al fout van bij de basis. Hoe komt dat? Kan de minister dat even toelichten? Dan begrijp ik minister-president Peeters wel, of alleszins de teneur van zijn woorden.

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: Ik wil nog een constructieve suggestie doen. Zou het niet opportuun zijn om de evaluatie van de administratie samen te leggen met de interne evaluatie van CultuurInvest? Dan zou men de juiste conclusies kunnen trekken en overgaan tot het opstellen van een stappenplan.

Ik ben wat geschrokken van het feit dat men 8 percent rendement vraagt. Dat is bijna een woekerrente. Misschien zou het beter zijn om iets minder mensen zomaar kansen te bieden en iets beter de dingen op voorhand uit te werken, want uiteindelijk willen we toch allemaal veel liever successen boeken dan disasters. We kunnen daar wat op anticiperen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het is de bedoeling om de interne evaluatie van CultuurInvest en de screening van de administratie samen te leggen. Wat de cijfers betreft, vind ik dat zelf een goed resultaat, mijnheer Arckens. Het is logisch dat men CultuurInvest beschouwt als een subsidieervangende organisatie. Als men geen subsidies krijgt van de overheid, stapt men automatisch naar CultuurInvest. Vandaar de toeloop van iets minder dan 300 dossiers. Heel wat dossiers hebben geen goed businessplan en steken niet goed in elkaar. Er gebeurt dus een serieuze selectie.

Het is ook de taak niet van CultuurInvest om subsidies uit te keren zonder dat er een doordacht idee achter zit. Er is een onderscheid tussen de totaliteit van de aanvragen en degene die uiteindelijk worden geselecteerd. Er zijn 192 ondernemingen uitgenodigd om dat uit te diepen en bij een kennismakingsgesprek te verduidelijken en er zijn 36 ondernemingen

geselecteerd voor een intensieve begeleiding. Dat is veel. Het is geen zwak resultaat. Het hangt af van het standpunt dat men inneemt. CultuurInvest boekt een goed resultaat als men bedenkt waarom het is opgericht.

Ik ben het er wel mee eens dat er bijsturing mogelijk is. Dat zeggen de mensen trouwens zelf. De suggesties zullen we zeker van nabij bekijken en we zullen eventueel maatregelen treffen om CultuurInvest anders aan te kondigen.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Als ik het goed begrijp, vond u de woorden van minister-president Peeters te hard.

Minister Joke Schauvliege: Ik was er natuurlijk niet bij. De minister-president heeft tegen mij gezegd dat de uitspraak die in een of andere krant staat geciteerd, niet klopt. Hij heeft wel gezegd – en daar sta ik volledig achter – dat uit de evaluatie van CultuurInvest lessen moeten worden getrokken en dat we die moeten meenemen. Daarover is iedereen het eens.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Arckens werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Chokri Mahassine tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de derdebetalersregeling van de billijke vergoeding - 2318 (2009-2010)

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Tot in 2009 bestond er een derdebetalersregeling voor de billijke vergoeding. Die kwam tot stand in uitvoering van wat uitdrukkelijk in het Vlaams regeerakkoord 2004-2009 was opgenomen. Het regeerakkoord kwam tot stand na intensief overleg met een aantal betrokken sectoren en uiteraard ook met de beheersvennootschappen.

Hieruit werd afgeleid dat het grootste deel van de billijke vergoeding al betaald wordt door de zaaleigenaars via een jaarovereenkomst. Dat wordt weliswaar doorgerekend aan de gebruiker, maar op jaarbasis betekent dit concreet bijna geen kost. Daarnaast is het de beheersvennootschappen wettelijk niet toegelaten om zogenaamde ‘bulkafspraken’ te maken. Daarom richtte de tussenkomst van de Vlaamse overheid zich op de kosten van de billijke vergoeding bij occasionele, kleinschalige evenementen van lokale groeperingen, verenigingen en vrijwilligersinitiatieven.

Maar de evaluatie was niet gunstig. Het systeem liep zeer stroef en het aantal aanvragen was beperkt, ondanks de bekendmakingcampagne. In 2010 werden geen middelen meer uitgetrokken in de Vlaamse begroting. Bij de begrotingsbesprekingen werd afgesproken dat u met de beheersvennootschappen opnieuw rond de tafel zou gaan zitten. Cultuur, Jeugd en Sport zijn betrokken, maar daarnaast ook vele andere sectoren waarin het lokale verenigingsleven en het vrijwilligerswerk een rol spelen. Ik denk aan Milieu, Onderwijs, de oudercomités, Welzijn, vrijwilligerswerk in ziekenhuizen en allerhande instellingen, ook vele niet nader gedefinieerde verenigingen zoals buurtcomités, straatcomités en zo meer. De Vlaamse overheid zit budgettair vrij kap bij kas, maar een strijdpunt is wel de ontlasting van het hele verenigingsleven.

Sabam en billijke vergoeding vragen financieel en administratief veel inspanningen van het verenigingsleven. Het is nog maar de vraag of de focus op kleine evenementen niet verruimd kan worden. Zo komt men tot een echte vereenvoudiging.

Hoe ver staat dit overleg? Wordt er opnieuw een derdebetalersregeling ingevoerd? Is het mogelijk de doelgroep te verruimen en een grotere ontlasting van het verenigingsleven te bewerkstelligen?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Enerzijds beseffen we allemaal dat de derdebetalersregeling zeker een administratieve hulp is voor de verenigingen, want op die manier worden ze behoorlijk ondersteund. Anderzijds kennen we allemaal de financiële situatie van dit ogenblik. Het is dus een beetje dubbel. Aan de ene kant willen we het verenigingsleven ondersteunen, aan de andere kant zitten we momenteel krap bij kas.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik heb een aansluitende vraag over de beheersvennootschappen, de vennootschappen die de billijke vergoeding innen. Zij zijn al een paar jaar vragende partij voor een verhoging van de tarieven. De onderhandelingen vinden plaats in wat we de 'commissie artikel 42' noemen. Daarin zitten enerzijds de vertegenwoordigers van die beheersvennootschappen, maar anderzijds ook belangenorganisaties van de gebruikers. Als ik het goed heb, kwam die commissie eind 2009 nog samen en toen waren de beheersvennootschappen het er nog mee eens om de tarieven ongemoeid te laten, maar ze drongen wel aan op een versnelling van de tariefonderhandelingen voor 2011. Die onderhandelingen worden gevoerd vanuit het intersectoraal overleg Cultuur. Ik vroeg me gewoon af of u al weet hebt van een nieuw tariefakkoord voor 2011. Of hebt u al een zicht op de actuele situatie van de onderhandelingen hierover?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, mijnheer Mahassine, voor alle duidelijkheid wil ik nog eens zeggen, ook al is dit voor u natuurlijk geen nieuws, dat de inning van de billijke vergoeding en van Sabam geen Vlaamse bevoegdheid is. De inning vloeit voort uit een Europese wetgeving, de Europese richtlijn 92/100, die in Belgisch recht werd omgezet door artikel 41 van de Auteurswet van 1994. Auteursrechten zijn een federale bevoegdheid en bevinden zich nu in het pakket van Vincent Van Quickenborne, federaal minister voor Ondernemen en Vereenvoudigen.

Vanuit de administratie werd de bestaande derdebetalersregeling vorig jaar grondig geëvalueerd. De belangrijkste bevindingen van deze evaluatie wil ik graag kort met u overlopen.

De voorbije jaren heeft men de verenigingen en vrijwilligers financieel en administratief willen ontlasten van de betaling en de aangifte van de billijke vergoeding. Dat was wat we initieel voor ogen hadden. De onderliggende doelstelling was dat deze maatregel het verenigingsleven en hun vrijwilligers zou ondersteunen en stimuleren bij de organisatie van evenementen. Op zich is dat een heel belangrijke doelstelling, waar iedereen ook achter staat.

De oorspronkelijke ambitie om de administratieve druk te verminderen, is niet bereikt. Er waren immers juridische bezwaren tegen bulkafspraken, dat zijn afspraken in groep voor een bepaalde categorie. Er diende nog altijd een aparte aangifte te gebeuren van elke activiteit, want daar botsten we dus op een juridisch njet.

Het digitaliseren van de aangifteprocedure is gebeurd via www.ikgebruikmuziek.be/vlaanderen. Dat betekende qua administratieve vereenvoudiging ook geen groot verschil. Men kon de aangifte wel digitaal indienen, maar op het digitale formulier diende men nog steeds dezelfde gegevens in te vullen als op een papieren aangifte. Het bleef dus redelijk beperkt. Veel gebruikers ervaren de website als onvriendelijk, en de tarifiering van de onlineaangifte

maakte zelfs het voorwerp uit van een gegronde klacht van de Vlaamse Jeugdraad bij de federale controledienst voor de beheersvennootschappen.

De oorspronkelijke ambitie om de doelgroep financieel te ondersteunen of te ontlasten, is waarschijnlijk bereikt. Bepaalde activiteiten zijn in de huidige regeling voor wat de billijke vergoeding betreft, inderdaad gratis voor de organisator, maar uit de analyse van de aangiftes blijkt dat het in 71,5 percent van de gevallen gaat om een aangifte van minder dan 50 euro en in de helft van de gevallen gaat het zelfs over maximaal 30 euro.

Voor het veeleer matige succes van de regeling zijn enkele mogelijke verklaringen te geven. Er zijn veel gebruikersklachten over de complexiteit van de aangifteprocedure en over de gebruiksonvriendelijkheid van de website, die bovendien nu en dan met praktische problemen kampte. De beheersvennootschappen genieten in het betrokken middenveld geen al te beste reputatie, dat weet u. Het middenveld is geërgerd door de “constante druk en vraag naar tariefverhogingen” vanuit de kant van de beheersvennootschappen. Ook op vlak van facturatie, strenge inning en hoge boetes zinderen heel slechte ervaringen collectief na.

Hoe langer hoe meer gemeentelijke feestzalen, wijkhuizen, privé-zalen en parochiezalen kiezen ervoor om voor de billijke vergoeding over te stappen op het betalen van een jaartarief. Een jaartarief is ongeveer het equivalent van vier tot vijf avondtarieven. Dit betekent dat de meerkost van een jaartarief eigenlijk geen noemenswaardige impact heeft of kan hebben op de tarieven van deze zalen.

Er werd hier reeds opgemerkt dat de middelen spijtig genoeg beperkt zijn. Aan Vlaamse kant zitten we met een onmogelijkheid om die middelen hier en nu vrij te maken. We weten ook dat de bevoegde federale minister een vereenvoudigingsplan had opgestart om de administratieve rompslomp voor het innen van auteursrechten te vereenvoudigen. Dat plan heeft tot doel dat zowel Sabam als de billijke vergoeding via één document kunnen worden aangevraagd. We hopen dat het zal lukken. Daar zijn trouwens een aantal contacten over geweest.

Er wordt geen nieuwe derdebetalersregeling ingevoerd om de redenen die ik daarnet heb aangehaald. We merken immers dat bijna overal de jaartarieven worden gebruikt. Er zijn evenmin plannen om de doelgroep te verruimen.

Op de bijkomende vraag van de heer Delva over het verloop en de evolutie van het verdere sectorale overleg, kan ik geen direct antwoord geven, dat moet ik eens navragen.

De voorzitter: De heer Mahassine heeft het woord.

De heer Chokri Mahassine: Minister, bedankt voor het antwoord. Er is inderdaad niet veel veranderd, en blijkbaar staat er ook niet veel op stapel. Het klopt dat de Vlaamse overheid krap bij kas zit en dat we daarover afspraken hebben gemaakt. Het is zeker niet de bedoeling om u daarover van vandaag op morgen aan te pakken. De kostprijs is niet zo geweldig hoog, u noemde zelf een aantal cijfers, maar waar het mij om gaat, is het ontwikkelen van een visie op een toekomstige regeling. Er zal een tijd komen – dat hoop ik toch – dat de regering opnieuw middelen zal hebben om het verenigingsleven op de ene of op de andere manier verder te ondersteunen.

U hebt gelijk over het financiële aspect, het gaat inderdaad niet over grote budgetten, maar voor een kleine vereniging gaat het wel over vrij veel geld. Daarnaast is er de administratieve vereenvoudiging, want op dat vlak zijn we totaal niet opgeschoten. Mensen moeten gestimuleerd blijven worden om activiteiten te organiseren, daar blijf ik bij. Ze mogen niet afgeremd worden.

Dit is één maatregel van de vele die de afgelopen maanden en jaren genomen werden, niet op Vlaams niveau, maar op federaal en zelfs op Europees vlak, waaronder het verenigingsleven lijdt. Ik blijf herhalen dat we vanuit Vlaanderen de bekommernis hierover moeten blijven delen. We moeten die ook delen met de andere overheden, of het nu de lagere of de hogere zijn. We moeten blijven zeggen aan de mensen dat wat we van hieruit ondersteunen, dat alles

wat we hier doen, dat elke euro die we hierin investeren, tien keer teniet wordt gedaan door andere maatregelen. Laten we daar alstublieft mee opletten. Laten we er alstublieft voor zorgen dat we ons rijke verenigingsleven, waar we allemaal zo trots op zijn, blijven ondersteunen.

De administratieve vereenvoudiging is daar zeker een voorbeeld van. Ik wil het daarom hebben over het voorstel. U alludeerde er al op. Het voorstel dat nu voorligt, is dat de betalingen aan Sabam en de billijke vergoedingen worden samengevoegd. Het zou goed als de organisator maar een factuur krijgt. Bovendien lijkt het me toch ook een besparing te zijn op administratief vlak als we beide zouden kunnen integreren. Voor organisatoren, vrijwilligers of professionals zijn Sabam en billijke vergoeding, zoals u daarnet al zei, een nachtmerrie. Er zijn zoveel formulieren. Dat moet absoluut veel eenvoudiger kunnen voor iedereen.

U hebt het daarstraks gezegd, maar er is ondertussen al vooruitgang geboekt. Er zijn bewijzen dat het wel degelijk anders kan. Op de website www.eengemaakteaangifte.be kunnen ondernemingen nu al een aangifte doen zowel voor Sabam als voor de billijke vergoeding. Ze krijgen dan een factuur. Dat systeem zou men toch ook voor verenigingen toegankelijk moeten kunnen maken. Wat voor ondernemingen kan, moet ook voor verenigingen kunnen. Ik weet dat het gaat om een federale bevoegdheid, maar dat is voor het verenigingsleven van weinig belang. Ik zou wel graag zien dat Vlaanderen het initiatief neemt om met de federale overheid samen rond de tafel te gaan zitten en dat bespreekbaar te maken. Dat is in het verleden ook dikwijls gebeurd.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik kan u geruststellen in de zin dat we een zeer goed overleg hadden met het federale niveau en dat we redelijk ver gevorderd waren, maar dat op dat moment de stekker uit de federale regering is getrokken. Alles is nu terug naar af. Maar dat weet u.

Ik volg u helemaal. Als ik door u te volgen het modewoord visie voor een stuk kan ontkrachten, doe ik dat graag. Ik ben de eerste die pleit voor een vereenvoudiging van het verenigingsleven. Maar als men federaal niet mee wil en als men daar nog geen stappen vooruit heeft gezet, dan zit ik hier. Ik hoop dat dit pleidooi even hard gehouden wordt in het federale parlement, want we stoten op juridische bezwaren die daar moeten worden aangepakt. We hebben alles bekeken wat we vanuit Vlaanderen kunnen doen.

We zijn er niet in geslaagd iets te doen omdat we stoten op de grenzen van onze bevoegdheid. We kunnen hier en nu niet meer doen. Ik hoop samen met velen onder jullie dat er zo snel mogelijk een nieuwe federale regering komt en dat er, vooraleer die geïnstalleerd geraakt, misschien al mogelijkheden zijn dat bepaalde bevoegdheden naar Vlaanderen komen en dat we het volledige pakket in handen hebben. Ik hoop het samen met u. U vindt in mij een bondgenoot die aan die vereenvoudiging wil werken, maar er zijn limieten en ik heb niet alle instrumenten in handen.

De voorzitter: De heer Schueremans heeft het woord.

De heer Herman Schueremans: De federaal bevoegde minister Van Quickenborne heeft enerzijds al enorm geanticipeerd op de vragen van auteursverenigingen om de tarieven te verhogen. Anderzijds is er ook enorm veel druk geweest om de rechten die tot op heden voor 50 jaar moesten worden gerespecteerd, te verhogen tot 70 jaar. Ik denk dat de minister de moed gevonden heeft om daar niet aan toe te geven. Als een song bij wijze van spreken meer dan 50 jaar meegaat, dan is die eigenlijk deel van het culturele erfgoed van ons allemaal geworden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de opvolging van de aanbevelingen van de Commissie Digitaal Vlaanderen op vlak van cultuur - 2341 (2009-2010)

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik heb me veroorloofd om terug te grijpen naar de conclusies van het uitvoerige rapport in de beleidsnota Digitaal Vlaanderen, een rapport dat het gevolg was van lange, interessante en diepgravende werkzaamheden van een ad-hoccommissie in het Vlaams Parlement waar ik samen met een aantal hier aanwezige leden deel van uitgemaakt heb.

Ik heb opgemerkt dat de digitalisering als dusdanig in het regeerakkoord aan bod komt en dat men Vlaanderen, dat nu toch wel een beetje achterop hinkt in diverse sectoren, naar de kopgroep van de regionale regio's wil hijsen. Het leek me dan ook goed hierover een vraag te stellen en te kijken welke bijkomende inspanningen er sinds het rapport in de beleidsnota Digitaal Vlaanderen genomen zijn en welke er nog in het vooruitzicht liggen.

Eerst en vooral moeten we natuurlijk weten dat digitalisering van onze samenleving niet alleen maar een beleidsklemtoon is. Het is vooral een maatschappelijke evolutie die ons overvalt en ons voor uitdagingen stelt, en waarin de overheid en de verschillende sectoren verplicht zijn te volgen. Anderzijds kan men wel beleidsklemtonen leggen. Men kan een aantal praktische bezwaren wegwerken. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan beleidsdaden in de cultuursector – maar ik ben zeker niet exhaustief – die instellingen of vzw's begeleiden bij de informatisering, de aanmaak van websites – maar dat is iets dat tegenwoordig overal bestaat -, het aanbieden van online cultuuragenda's, en projecten die zorgen voor het online beschikbaar maken van analoge content of materieel erfgoed.

De beleidsnota is weliswaar 2 jaar oud, maar het zou me verbazen mocht er op die tijd al zoveel veranderd zijn. Daarin wordt gesteld dat heel wat culturele organisaties nog niet voldoende ver gevorderd waren met de digitalisering. Zo waren er onder meer te weinig computers met internetverbinding, er ontbrak gespecialiseerde software en dergelijke meer.

Een ander punt dat interessant is om te weten bij het hele proces van digitalisering in de cultuursector is dat het toch wel in zekere mate een verandering brengt in de cultuurconsumptie en -creatie. Het biedt een aantal nieuwe vormen van creatie, participatie, cultuurbemiddeling en archivering. Er is een ingrijpende rolverandering van de consument mogelijk die ook producent wordt en dergelijke meer. In die zin biedt het niet alleen uitdagingen en problemen, maar ook nieuwe mogelijkheden om het participatiedebat opnieuw aan te zwengelen.

De vijf voorwaarden waaraan het beleid moest voldoen en die in de beleidsnota destijds werden voorgesteld, waren het digitaliseren van analoge content – dat lijkt me nogal voor de hand liggend – en het vergroten van meervoudige geletterdheid, er met andere woorden voor zorgen dat mensen effectief met digitalisering omkunnen. Er is daarover gisteren trouwens nog een rapport van de VUB en het Instituut Samenleving & Technologie bekendgemaakt. Een derde voorwaarde is het voorzien van materiaal en infrastructuur. Dat is ook nogal basaal, maar blijkbaar wringt daar toch het schoentje. Ten vierde is er de ontwikkeling van specifieke culturele toepassingen en een vijfde voorwaarde ten slotte is het bieden van oplossingen voor rechten en intellectueel eigendom. Dat sluit een beetje aan bij de voorgaande vraag.

Daarnaast was er een onderzoeksproject in opdracht van IAK en de Canon Cultuurcel, dat tot enkele hoofdbevindingen kwam. Zo dient digitalisering binnen de lerarenopleiding meer aandacht te krijgen en is het media-educatieve aanbod te versplinterd. Verder kan de samenwerking tussen onderwijs, cultuur en media op beleidsniveau nog veel beter.

Het goede nieuws is dat het geloof van de sector in de digitalisering zeer groot is, maar dat er een visie ontbreekt of ontbrak, en dat daar dus toch wel het schoentje knelt. Ook financieel zijn er een aantal uitdagingen. ‘Erst das fressen und dann die moral’ lijkt ook hier van toepassing te zijn. Met de beschikbare middelen is het niet onlogisch dat culturele instellingen eerst gaan investeren in extra artistieke projecten en pas in tweede orde de ICT-toepassingen en digitalisering aanwenden om de verbreding van het publiek te realiseren.

Bij een vergelijking met Nederland en het Verenigd Koninkrijk kwam het rapport tot de bevinding dat we een serieuze achterstand oplopen. Nochtans zijn ook daar de middelen niet onbeperkt en is er ook een gebrek aan tijd. Ik geef een voorbeeld – maar ik wil me daar niet op vastpinnen, want het is niet de bedoeling om Twitter heilig te verklaren –, maar als je ziet hoe in Nederland 49 musea in dergelijke communicatievormen instappen, terwijl er dat in Vlaanderen maar vijf zijn, dan kunnen er wel nog een aantal dingen gebeuren. Uit de beleidsnota blijkt dat er niet verder wordt gegaan dan investeren in proeftuinen, onderzoeken en experimenten. Dat is op zich niet slecht, maar ik denk dat het nu toch wel tijd is om de volgende stap te zetten.

Minister, onderkent u de problematiek zoals ik die hier heb geschetst of hebt u daar een andere visie op? Bent u het ermee eens dat Vlaanderen een achterstand in te halen heeft op andere landen? Wat doet u met de aanbevelingen van de Commissie Digitaal Vlaanderen, of hebt u eigen beleidsaanbevelingen die u in beleid wilt omzetten?

Hoe plaatst u de problematiek van de rechten op het intellectuele eigendom in heel deze context op de agenda? Dat is een heikel punt en een geval apart. Hebt u binnen de regering al overleg gepleegd over het horizontale beleid voor digitalisering, waarvan sprake in het regeerakkoord? Daarvan is sprake in meerdere departementen. Hebt u al contact gehad met, in het bijzonder, de ministers van Media en Onderwijs voor een afstemming van uw beleid? Hebt u permanent contact? Welk soort contact bouwt u uit?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Gatz, ik ben het volledig met u eens dat inzetten op digitalisering heel belangrijk is in het kader van de huidige en toekomstige cultuurproductie en -participatie. U hebt gezien dat dit een van de strategische doelstellingen is in mijn beleidsnota. Ik verwijs ook naar het Cultuurforum, waar in het atelier E-cultuur en digitalisering, maar ook in de andere ateliers, aandacht werd gevraagd voor digitale evoluties. Het belang ervan werd daar onderschreven. Gezien de snelheid van de digitale evoluties kan men niet verwachten dat het hele culturele veld steeds mee is met de nieuwe trends. Bepaalde drempels moeten worden overwonnen. Het is, vooral voor kleinere culturele spelers, niet altijd evident om binnen hun werking ruimte te maken voor nieuwe technologische toepassingen. Het is niet eenvoudig voor een organisatie om zichzelf ter discussie te stellen naar aanleiding van de digitalisering, en om een gulden middenweg te vinden tussen de huidige kerntaken en het incorporeren van nieuwe manieren van werken.

Met mijn digitaliseringbeleid wil ik de cultuursector in het algemeen zo goed mogelijk ondersteunen zodat hij optimaal kan inspelen op de mogelijkheden die digitalisering en e-cultuur bieden. Ik wil hen ook van de juiste instrumenten en modellen voorzien om de positie van Vlaanderen als culturele topregio te behouden. Vooral daar heeft de overheid een taak.

Vanzelfsprekend onderken ik deze problematiek. Digitalisering is uiterst belangrijk. Dat staat in mijn beleidsnota. Ik ben er mij van bewust dat digitalisering een onomkeerbare maatschappelijke tendens is die een grote invloed zal uitoefenen op de cultuurcreatie en -participatie.

U verwijst terecht naar Nederland en het Verenigd Koninkrijk voor wat betreft het kwantitatief aanbieden van het digitaliseringproces. Maar, mijnheer Gatz, ik wil hier de nuancering aan toevoegen dat deze landen absolute koplopers zijn in Europa. Zij hebben een bijzonder grote voorsprong op zowat alle Europese landen. Wij hinken dus helemaal niet

achterop. Verder meen ik dat u de al geleverde inspanningen in Vlaanderen al te zeer minimaliseert. Er gebeuren in Vlaanderen al belangrijke zaken op het gebied van digitalisering van bijvoorbeeld het erfgoed. Er zijn wel degelijk initiatieven die veel verder gaan dan proeftuinen en experimenten. Ik denk daarbij aan MovE, Erfgoedplus, ODIS databank, Lukasweb, de inspanningen van de universiteitsbibliotheken van Gent en Leuven, het stadsarchief van Antwerpen, enzovoort. De Vlaamse ervaring is daarbij ook relevant in de internationale context, want ze vertegenwoordigt aspecten die in andere landen veel minder aan bod komen. De kracht van de Vlaamse aanpak ligt in de samenwerking met het veld: een bottom-up aanpak die erfgoedgemeenschappen mee verantwoordelijk maakt voor digitaliseren, beschrijven en bewaren van erfgoed. Ik verwijs in deze context ook naar het gloednieuwe Stadsmuseum (STAM) in Gent. Dit is uiterst belangrijk voor haalbaarheid, kwaliteit, en duurzaamheid van digitalisering, en het zorgt tegelijkertijd voor een breder draagvlak voor onze erfgoedzorg in het algemeen.

Het Vlaams Europeana-overlegplatform is trouwens een heel belangrijk instrument voor de uitwisseling van expertise. Het is voor deze aspecten van het Vlaamse digitaliseringbeleid dat buitenlandse experts grote interesse vertonen. Er is dus geen reden om te zeggen dat we slecht bezig zijn.

Ik wijs u ook graag op verwezenlijkingen van instellingen zoals het Kunstencentrum Vooruit en de Ancienne Belgique (AB), die voortdurend op zoek gaan naar methoden om nieuwe technologieën te gebruiken om hun werking verder uit te bouwen en te verbeteren. Ook CultuurNet maakt gebruik van de modernste communicatietechnologieën om de cultuurparticipatie te verhogen en zo de mensen meer goesting in cultuur te laten krijgen.

Vanzelfsprekend neem ik de aanbevelingen van de Commissie Digitaal Vlaanderen ter harte. Mijnheer Gatz, aan de eerste voorwaarde die u aanhaalt, het digitaliseren van analoge content, wil ik zeker prioriteit geven. Het is de bedoeling om de opgedane ervaring, onder andere binnen onderzoeksprojecten als het project Bewaring en Ontsluiting van Multimedia in Vlaanderen (BOM-VL) en het nog lopende onderzoeksproject van de culturele sector ARCHIPEL, te valoriseren door meer instellingen en erfgoedgemeenschappen te stimuleren bij het digitaliseren, zodat er een grote hoeveelheid digitale content kan worden gecreëerd. Hierbij mogen de verwezenlijkingen inzake kwaliteit en duurzaamheid evenwel niet aan de kant worden geschoven.

Verder mag de financiële ondersteuning van de overheid voor digitalisering niet eenmalig zijn. Het nieuwe digitale object heeft, net zoals zijn analoge tegenhanger, ook nood aan de passende zorg met het oog op duurzame lange termijnbewaring en ontsluiting. De focus dient eveneens te liggen op het aanbieden van dienstverlening aan actoren die niet in staat zijn het digitaliseringproces op zichzelf te organiseren. Het delen van kennis en expertise binnen de culturele sector is voor mij van cruciaal belang.

In het kader van de problematiek van de rechten en het intellectueel eigendom wil ik erop wijzen dat het auteursrecht een federale materie is. Het beheer van auteursrecht valt op dit moment binnen de bevoegdheid van de Dienst voor de Intellectuele Eigendom (DIE), een openbare dienst van de federale overheid. Hoewel de problematiek van het auteursrecht dus buiten mijn bevoegdheid ligt, erken ik dat deze problematiek effectief een hypotheek legt op de verdere digitalisering en vooral de ontsluiting van cultureel materiaal. Deze problematiek doet zich ook voor in Europees verband, bijvoorbeeld in de context van Europeana. Op de informele raad voor Cultuur onder het voorzitterschap van België werd daar een sessie aan gewijd. Alle landen ervaren problemen met die auteursrechten.

Ik verwijs ook naar het onderzoek ‘Auteursrechten in de digitale samenleving’ en naar het atelier E-cultuur en digitalisering van het Cultuurforum. Daar wordt gesteld dat de auteurswetgeving transparanter en gebruiksvriendelijker zou moeten zijn, en beter moet aansluiten bij het digitale tijdperk. Binnen de eigen bevoegdheid kan Vlaanderen in de eerste plaats het Europese debat opvolgen en hiervoor proberen input te leveren, wat ook gebeurt. Ik

verwees daarnet naar de informele raad. Op Europees niveau leeft trouwens de idee om dat open te trekken.

Daarnaast bestaat de nood aan grotere kennisdeling over de toepassing van het auteursrecht. Al te vaak, en soms ten onrechte, wordt het auteursrecht gebruikt als argument om niet te digitaliseren. Men mag zich daar niet achter wegsteken. Dat moet goed worden bewaakt. Maar we mogen natuurlijk de rechten van de auteurs zelf niet schaden.

Collega, u kunt gerust zijn: wij komen goed overeen en plegen heel veel overleg. Ik heb morgen een nieuwe vergadering met mijn collega van Onderwijs. Het is de bedoeling om te werken in een interambtelijke werkgroep over digitalisering. Je moet op politiek vlak overleggen, maar het is ook heel belangrijk dat op ambtelijk niveau de violen worden gelijkgestemd en dat daar goed wordt nagedacht over digitalisering, bewaring en ontsluiting. Op deze manier is er op ambtelijk niveau alvast het nodige draagvlak, en kan er gewerkt worden aan een gezamenlijke nota die formeel aan de Vlaamse Regering kan worden voorgelegd.

Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan een afstemming met Bestuurszaken voor de projecten met betrekking tot het bestrijden van digitale alzheimer en het Vlaams Archiefhuis, maar ook aan samenwerking met Onderwijs en Toerisme als belangrijke potentiële gebruikers van digitaal cultureel materiaal. Op die manier wil ik op lange termijn komen tot een waardig vervolg voor beleidsdomeinoverschrijdende onderzoeken als BOM-Vlaanderen en het E-learning Platform in de Cultureel Erfgoed Sector (EPICS), die in het verleden goed werk hebben geleverd.

Uiteraard is een goede samenwerking met Media en Onderwijs belangrijk. Dat heb ik daarnet al gezegd. De administratie is daar ook mee bezig: we leven immers niet in een vacuüm. Ik verwijs ook naar een heel recent protocol dat werd afgesloten tussen de leidend ambtenaren van de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd, Sport en Media en Onderzoek en Ontwikkeling, waarin een wederzijds engagement tot samenwerking met betrekking tot competentieontwikkeling werd vastgelegd. We hebben dat ook met Onderwijs besproken. Aan de in het protocol geformuleerde strategische en operationele doelstellingen zullen jaarlijks acties worden gekoppeld. Thema's als digitale geletterdheid en media-educatie of mediawijsheid maken hier deel van uit.

Met betrekking tot het versplinterde media-educatieve aanbod dat u aanhaalt, kan ik aankondigen dat er binnenkort een onderzoek wordt gedaan om het cultuur- en media-educatieve aanbod in kaart te brengen. Dat moet leiden tot een duidelijkere en betere rolafbakening, en indien nodig tot een aanpassing van het beleidsinstrumentarium. In de marge daarvan wil ik ook verwijzen naar een aantal heel goede initiatieven die lopen, zoals dat van de digitale erfgoedexpert in de klas, waarbij erfgoed op een digitale manier wordt getoond en gepromoot in klassen. Er worden dus nu al heel belangrijke stappen gezet om die competentie van jongs af aan te creëren en het belang ervan te benadrukken.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Ik erken zeker ook dat er een workshop E-cultuur en digitalisering van het Cultuurforum is geweest, dat daarover is nagedacht. Ik heb ook kunnen deelnemen aan een andere werkgroep. Ik erken ook dat er zeker in de erfgoedsector al veel inhoud is gedigitaliseerd. Met al die zaken gaat het dus wel de goede richting uit.

Ik overloop even de vijf beleidsaanbevelingen van de commissie. Wat het digitaliseren van analoge content betreft, is men dus bezig met een aantal dingen. Naar het vergroten van de meervoudige geletterdheid hebt u op het einde van uw antwoord even verwezen. Straks stelt mijn collega, de heer Tommelein, daar trouwens een vraag over aan minister Lieten, in de driehoek van media, onderwijs en cultuur. Wat het voorzien van materiaal en infrastructuur betreft, wil ik u zo meteen nog een vraag stellen, net als over het ontwikkelen van specifieke culturele toepassingen.

U hebt gezegd dat er bottom-up wordt gewerkt. Het is uiteraard nog altijd het best dat instellingen zelf initiatieven nemen om op de ene of andere manier aan te haken op de digitale samenleving. De vraag rijst echter wat u precies bedoelt met het ondersteunen van de sector via het aanreiken van modellen. Daar zou ik graag nog wat meer toelichting bij hebben. Hoe gebeurt die informatieverstrekking precies? Gebeurt die ook via clinics en opleidingsmomenten?

U hebt ook de situatie geschetst met betrekking tot het intellectueel eigendomsrecht. Dat is een discussie die we voort zullen voeren.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, als wij over digitalisering spreken, denken we onder meer ook aan het aangekondigde project van de Waalse Krook in Gent. Tenzij ik niet goed heb geluisterd, hebt u dat voorbeeld niet genoemd in uw opsomming van daarnet. Is daar een reden voor? Wat is de stand van zaken in dat dossier?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Uiteraard is het ook de bedoeling bij de Waalse Krook tot digitalisering over te gaan, vooral van ons audiovisueel erfgoed. Aangezien de vraag algemeen was geformuleerd, ben ik daar niet verder op ingegaan. Die beslissing is trouwens ook al genomen. Ze staat in de beleidsnota.

Mijnheer Gatz, wat die algemene standaarden en het aanreiken betreft, lijkt het me nuttig dat er goede praktijken worden uitgewisseld en dat iedereen binnen dezelfde sector probeert te werken met dezelfde formats, met echte standaarden. We doen dat door in te zetten op opleiding, maar ook de steunpunten reiken heel wat instrumenten aan. Ze wisselen ervaring uit en stellen hun materiaal ter beschikking. Ze geven heel specifieke opleidingen en begeleiden organisaties die daarom vragen. Momenteel doen de steunpunten dat, maar op termijn moeten we dat verruimen. Willen we alles van ons erfgoed digitaliseren, dan moeten we evolueren naar een algemene standaard die voor iedereen goed bereikbaar en consulteerbaar is. Daarvan is Lukasweb een mooi voorbeeld.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de voortgang van het Cultuurplan Brussel - 128 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, geachte leden, een goed jaar geleden werd in Brussel het Cultuurplan Brussel voorgesteld. Allerlei Nederlandstalige en Franstalige culturele actoren hebben gezamenlijk een cultuurplan voor de hoofdstad uitgewerkt, aan de hand van een vijftal thema's. Ik som ze even op, want ze zijn belangrijk. Er is diversiteit, interculturaliteit en de cultuurparticipatie, dingen waarover wij ook allemaal bekommerd zijn. Er is de ruimtelijke spreiding van cultuur in de stad. Er is de rol, ook economisch, van de artiesten in een stad. Er is een coherent cultureel beleid en communicatie, wat zeer belangrijk is voor Brussel. Ten slotte is er natuurlijk ook de culturele uitstraling van de hoofdstad van Vlaanderen, van ons land en van Europa.

Nu is dat plan niet uit de lucht komen vallen. In 2007 was er een eerste samenwerkingsakkoord in Brussel tussen de cultuurhuizen van de beide gemeenschappen, dat heeft geleid tot de oprichting van het Brussels Kunstenoverleg (BKO) en het Réseau des Arts à Bruxelles (RAB). Het plan bevat 34 concrete actiepunten. Het uitgangspunt is dat Brussel heel wat

potentieel heeft inzake culturele ontwikkeling, maar helaas te weinig doet aan die culturele uitstraling, onder meer door het gebrek aan samenwerking en coördinatie over de taal- en cultuurgrenzen heen. Dat is een bekommernis die ik overigens absoluut deel.

Minister, verleden jaar hebt u gesteld dat u positief stond tegenover dit cultuurplan. We waren daar verheugd over in de commissie. U zei dat u de uitvoering van concrete elementen ervan wou ondersteunen. Is uw positie ondertussen onveranderd gebleven? Zo ja, kunt u meedelen welke stappen u het voorbije jaar hebt gezet om een beleidsmatig verlengstuk te breien aan het plan? Zo neen, welke elementen hebben uw houding tegenover het plan beïnvloed?

Kunt u voor de uitvoering van een aantal punten uit dit plan een concreet tijdspad geven? Zo ja, kunt u daar dan meer duiding bij verschaffen? Welke actiepunten uit het Cultuurplan Brussel zijn prioritair voor u? Kunt u uitleggen waarom u die specifieke actiepunten op de voorgrond wilt zetten? Neemt u concrete initiatieven voor de uitvoering van deze specifieke punten? Hebt u regelmatig overleg gehad of nog steeds overleg met het BKO over de realisatie en de uitvoering van dit plan?

Mijn laatste vraag is erg belangrijk. Dit plan bevindt zich natuurlijk op het snijpunt van een aantal verantwoordelijkheden en beleidsniveaus. In welke mate hebt u in dat kader overleg gehad of pleegt u nog steeds overleg met andere beleidsniveaus? Dan denk ik aan de bevoegde minister van de Franse Gemeenschap en/of de Commission communautaire Française (COCOF), maar ook aan het bevoegde collegelid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC). Zijn daar al afspraken of initiatieven uit voortgekomen? Zo ja, welke?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, ik sluit me graag aan bij de heer Delva. Ik zal niet herhalen wat hij heeft gezegd. Ik sta daar helemaal achter. Toch heb ik een aantal vragen. Welke punten uit het plan wilt u deze legislatuur concreet realiseren? Wat is er na 1 jaar al gebeurd? Wat is de stand van zaken en wat is het tijdspad? Wat is de ambitie om dit cultuurplan te realiseren?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, minister, geachte leden, ook ik sluit me graag aan bij de heer Delva. Ik wil even ingaan op het beleidsmodel, het overlegmodel dat die aanbevelingen zou kunnen realiseren. Ik verwacht van u dat u positief staat tegenover de verschillende beleidsaanbevelingen. Ik kan er ook inkomen. Het is een jaar geleden ook al aan bod gekomen. Ik wil mijn deel van het werk wel doen, maar heb daarvoor partners nodig aan de overzijde.

De vraag is hoe we dat best aanpakken. Minister Smet van Onderwijs beseftte dat er op zijn domein beleidsmaatregelen nodig zijn. Hij was bereid te onderhandelen met zijn Franstalige tegenhanger. Hij wachtte op een uitnodiging van de minister-president van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om hen samen rond de tafel te brengen.

Zelf ben ik nogal pragmatisch ingesteld: het maakt me niet uit welke tafel het is, als er maar beslissingen worden genomen. Hoe ziet u dat? Hebt u geregeld overleg met mevrouw Lanaan daarover? Hebt u ook contacten met de VGC, de Cocof of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest om een dergelijke dynamiek mee op gang te trekken? Ik weet wel dat u niet alles op uw schouders kunt nemen.

Ik heb wat moeite met het standpunt dat men positief is, maar wacht op het initiatief van de anderen. Er kunnen toch actief al wat stappen vanuit Vlaanderen worden gezet.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Ik heb wat bedenkingen bij het Cultuurplan. De vraag is vorig jaar al gesteld. De cultuurhuizen laten de idee leven dat ze allemaal naast elkaar werken en dat er een gebrek aan overleg is. Ze doen eigenlijk niets anders dan constant elkaar ontmoeten en

zeggen dat ook. De cultuurpauzen ontmoeten elkaar allemaal in de vijfhoek, ze struikelen bijna over elkaar heen, op zondagmorgen bijvoorbeeld. De idee van het BKO dateert al van vroeger.

Er zijn geen moeilijkheden met de samenwerking, maar met het doel dat ze zich voor ogen hebben gesteld, namelijk culturele diversiteit. Er is gewoon een gebrek aan culturele differentiatie. Ik heb dat vroeger al uitgelegd. Er is een gebrek aan differentiatie in het culturele aanbod. Ik ga het debat niet heropenen. Dat heeft tot gevolg dat er te weinig participatie is.

Ik heb nog een vraag in verband met mevrouw Lanaan en het cocommunautaire overleg. We hebben daar tijdens de vorige legislatuur veel over gediscussieerd. Ik denk aan het project Flagey. Alles wordt wat door elkaar gehaspeld. Sommige culturele plannen, niet het Cultuurplan Brussel, lenen zich helemaal niet tot overleg met de Franse Gemeenschap. Als de KVS de zaken wil opentrekken, doet zij dat op z'n Vlaams. Men heeft de Franstaligen daarvoor niet nodig.

Minister, ik wilde graag weten welk soort samenwerking u onderhoudt met mevrouw Lanaan. Reikt die verder dan het project Flagey?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het Cultuurplan Vlaanderen waarover we vorig jaar een constructieve discussie voerden, werd op 29 september voorgesteld. Het is een belangrijke denkoefening en uitnodiging tot reflectie en actie voor alle Belgische beleidsniveaus, en vooral voor de Brusselse culturele actoren zelf. Zoals ik vorig jaar al zei, sta ik bijzonder positief tegenover concrete ideeën voor meer samenwerking.

Het pleidooi voor biculturele bevoegdheden voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, is noch voor mij noch voor andere beleidsniveaus aan de orde. Het voorbije jaar hebben de initiatiefnemers van dit plan, het Brussels Kunstenoverleg en het Réseau des Arts Bruxelles, hard gewerkt om hun ambitieuze plan te concretiseren.

De vijf grote thema's in uw vraag werden eind 2009 vertaald naar vier prioriteiten binnen de 34 concrete voorstellen van het plan. De prioriteiten waren de cartografie, de culturele agenda, de interculturele dialoog en de kunstenaars. In januari 2010 gingen er vier werkgroepen per prioriteit aan de slag.

Op 29 juni 2010 werd in De Munt een voorstelling van de stand van zaken georganiseerd. Alle werkgroepen gaven aan dat hun reflectie tot eind 2010 wordt voortgezet. Het plan is dus nog niet rijp om er vanuit Vlaanderen concrete beleidsacties aan te koppelen.

De planning die op 29 juni 2010 per interne werkgroep werd toegelicht, is de volgende. De werkgroep Cartografie wil zich inschrijven in het proces van het Brussels Gewestelijk Ontwikkelingsplan. Begin 2011 wordt de definitieve versie van het lastenboek ten aanzien van de overheden verwacht. De werkgroep Interculturaliteit wil tegen december 2010 een actieplan afronden om in het voorjaar 2011 financiering en partners te zoeken. Ze wil graag vanaf januari 2012 diversiteitstrajecten starten. De werkgroep Artistsinbrussels.be zal in het voorjaar 2011 starten met een gegevensverzameling en de uitwerking van een concept. De werkgroep Culturele Agenda meldde dat de reflectie moest worden voortgezet tot vermoedelijk juni 2011.

Dit zijn volgens mij de grote lijnen van het tijdspad voor de volgende jaren. Als u hun verdere planning wil kennen, kan ik u aanraden de verslagen op de website te lezen en er zijn ook nieuwsbrieven. Een tweede toelichting van stand van zaken in de werkgroepen wordt georganiseerd op 17 januari 2011.

Ik geef er de voorkeur aan om de ontwikkeling van de prioriteiten te zien in het licht van de resultaten van de eerder vernoemde werkgroepen door de Brusselse actoren. De prioriteiten zijn goed gekozen en sluiten sterk aan bij mijn beleidsnota en de werkgroepen van het Cultuurforum. Aangezien de diverse werkgroepen omwille van de complexiteit na een jaar

nog altijd in de reflectiefase zitten, lijkt het me niet aangewezen om tussen te komen met concrete initiatieven.

Op 20 maart 2010 organiseerde ik in samenwerking met het Brussels Kunstenoverleg een aantal plaatsbezoeken bij Brusselse culturele actoren. Gelijktijdig had ik een uitgebreid gesprek met de verantwoordelijken van het Brussels Kunstenoverleg over het Cultuurplan voor Brussel. Ik heb hun uitdrukkelijk gevraagd mij op de hoogte te houden van hun concrete verwachtingen vanuit Vlaanderen. Ik kreeg heel wat suggesties, die ik zeker zal meenemen in mijn gesprekken met de Franse Gemeenschap.

Zoals gezegd, neem ik de input vanuit Brussel mee in de gesprekken, ook met de bevoegde minister van de Franse Gemeenschap. Daar het Cultuurplan nog steeds verder concrete vorm krijgt, was overleg hierover met de andere beleidsniveaus nog niet opportuun. De contacten met mijn collega van de Franse Gemeenschap verlopen opperbest. Er zijn al diverse contacten geweest. Momenteel is mijn collega van de Franse Gemeenschap voorzitter van de Europese Raad voor Cultuur en daarmee heeft ze de handen vol, maar dat neemt niet weg dat we elkaar ondertussen blijven zien en dat dat redelijk goed verloopt.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik vind het prima dat u dit op de voet volgt. Ik zou u willen vragen om die proactieve houding te behouden. Ik wil ten aanzien van een aantal collega's ook even onderstrepen dat het Cultuurplan Brussel helemaal geen evidente materie vormt. Het gaat eigenlijk over de concrete invulling van de culturele bevoegdheid van Vlaanderen als gemeenschapsmaterie, maar buiten de grenzen van het Vlaamse Gewest. De complexiteit ligt een stuk hoger. We komen in contact met andere regelgeving, bijvoorbeeld de regelgeving van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die totaal anders is op een aantal domeinen dan die van het Vlaamse Gewest. We komen ook in contact met regelgeving voor de Franse Gemeenschap en die is anders dan de onze. Net op die scheidslijnen, die grenzen, wordt het boeiend. Het is niet eenvoudig, maar wel erg verrijkend.

Het is dus een moeilijke opdracht, en daarom ben ik blij dat u contacten onderhoudt met BKO, dat u brieven schrijft om samen tot oplossingen te komen. Ik deel uw mening: het pleidooi voor de biculturele bevoegdheid voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest volg ik niet. Maar ik koppel er een verantwoordelijkheid aan, want als we het niet zien zitten, wordt de verantwoordelijkheid van de twee gemeenschapsministers, de Franse en de Vlaamse, des te groter.

Ik pik ook even in op wat de heer Gatz zei over de wijze waarop in Brussel een aantal gemeenschapsmateries worden uitgevoerd, bijvoorbeeld rond de tafel van het gewest. Ik ben er groot voorstander van dat de gemeenschappen zelf die rol opnemen. Het gewest op zich speelt hier eigenlijk geen rol in en zou dat eigenlijk ook niet moeten doen. Ik kan me natuurlijk inbeelden dat het gewest in het gat springt als de twee gemeenschapsministers niet tot onderlinge akkoorden kunnen komen. Ik heb er alle vertrouwen in dat dat wel zal gebeuren natuurlijk.

De vier prioriteiten die het BKO u heeft meegegeven, sluiten inderdaad goed aan bij uw beleidsnota en ook bij het Cultuurforum. Dat is natuurlijk geen toeval. De culturele actoren in Brussel en in Vlaanderen worden met dezelfde elementen en uitdagingen geconfronteerd. Dat is dus heel logisch.

Ik heb nog twee vraagjes. Ik had u gevraagd of de bespreking van het Cultuurplan Brussel ook deel uitmaakt van gesprekken met het bevoegde VGC-collegelid. Volgt u dat samen op of apart?

Is het nog altijd de bedoeling van de gesprekken met de Franse Gemeenschap om tot een algemeen cultureel akkoord te komen? Gaan we in die richting? Of denkt u dat het misschien goed is om op een aantal deeldomeinen een aantal meer beperkte akkoorden te bereiken?

U zegt dat de contacten bijzonder goed zijn met uw collega van de Franse Gemeenschap. Kunt u een stand van zaken geven? Waar staan we vandaag inzake de totstandkoming van het culturele akkoord, dat toch al een tijdje in de pipeline zit?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Minister, ik denk dat ik u heel goed heb verstaan, het werd trouwens bevestigd door de heer Delva, dat u zich verzet tegen de activering van de culturele component van GGC. Ik vind dat een bijzonder goede zaak omdat de GGC al geen voorbeeld is op het vlak waarop ze nu functioneert, namelijk op gezondheidsvlak, denken we maar aan de naleving van de taalwetgeving en dergelijke. Ik zou het een bijzonder spijtige zaak vinden dat we in het kader van kunsten en cultuur de GGC ook nog eens vragen om op te treden, eventueel zelfs samen met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, om de culturele actoren in Brussel op het veld te zetten. Ik wil er u ook aan herinneren dat men ook pogingen onderneemt of dat er toch al plannen zijn, maar zover zal het hopelijk nooit komen, in verband met onderwijs en dergelijke. Laat het voorlopig maar bij gezondheidszorg, dan ben ik al heel blij dat dit uw standpunt is en hopelijk ook dat van de hele Vlaamse Regering.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, ik denk dat de heer Delva in zijn repliek heel goed heeft geschetst hoe de verhouding is tussen de twee gemeenschapsministers en eventueel het gewest. Men kan ook van een en-enscenario uitgaan, maar ik meen dat het in dit geval om het ene of om het andere model gaat.

Minister, uiteraard hebt u permanent contact met uw Franstalige tegenhanger en die contacten blijken opperbest te zijn, waarvan akte, dat is heel goed. Heb ik uit uw antwoord goed begrepen dat u ondertussen nog even afwacht voor wat de verschillende werkgroepen binnen BKO als resultaat geven? Mogen we het debat dan tegen het einde van het parlementaire jaar opnieuw opnemen om te zien of er dan een beleidsmatig antwoord kan komen op de wensen, verzuchtingen en verlangens van de sector? Heb ik goed begrepen dat dit de timing is?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ik had dezelfde vraag over het cultureel akkoord als de heer Delva. Ik moet eerlijk zeggen dat ik een beetje op mijn honger blijf, in die zin dat er uit de 34 actiepunten nog geen enkel concreet actiepunt kan voortvloeien waarover u met uw Franstalige collega al afspraken kunt maken. Er is dus geen enkel concreet actiepunt waarvan u al kunt zeggen dat u een voorschot zult nemen en al zult proberen om het terrein te effenen voor een later akkoord, voor een latere oplossing of voor de concrete realisatie van een van die actiepunten.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Dames en heren, de vraag om te wachten tot de werkgroepen zijn opgericht en er meer concrete maatregelen uit komen, komt van de initiatiefnemers zelf. Laat dat duidelijk zijn: het zijn niet wij die beslist hebben om nog wat te wachten, zij vragen zelf meer tijd om alles goed uit te werken, waarna er verder werk van kan worden gemaakt.

Zowel de gesprekken met de Franse Gemeenschap als die met de VGC lopen. Ze lukken ook aardig, en het is nog altijd de bedoeling om tot heel goede afspraken te komen. Nu zijn we bijvoorbeeld bezig met de vraag hoe we de communicatie kunnen verbeteren, met de uitwisseling en spreiding van artistieke evenementen, met de financiële afstemming op elkaar, met de interculturele dialoog. We zijn dit allemaal heel concreet aan het uitwerken. Het is niet omdat ik zeg dat we wachten op de vier werkgroepen, dat we ondertussen niet, ook op basis van het Cultuurplan Brussel, samen kunnen zitten en bekijken wat er kan. We boeken vooruitgang, het loopt redelijk goed en ik blijf optimistisch. We proberen tot een cultureel akkoord en tot goede afspraken te komen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil nog even inpikken op wat de heer Arckens zei. Ik ben er persoonlijk geen voorstander van dat de GGC een rol in Cultuur zou opnemen. Ik ben er ook helemaal geen voorstander van dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest daar een rol in zou spelen. Maar als we die twee, traditionele, uitgangspunten nemen – waar ik dus nog altijd heel hard achter sta – dan legt dat natuurlijk een grote druk en verantwoordelijkheid bij de gemeenschapsministers. Er is geen derde mogelijkheid, het is een van die twee. Ik vind dat we nu de juiste weg nemen, ik ben verheugd en ik hoop echt dat we tot resultaten kunnen komen, natuurlijk in afwachting van een aantal voorstellen die de BKO's zelf hebben gemaakt, dat spreekt voor zich. Ik herhaal dat er ofwel een grote rol is voor GGC en/of gewest, wat de facto neerkomt op een regionalisering, maar als we deze weg niet volgen, en ik volg die geenszins, dan ligt de bal natuurlijk bij ons.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**Vraag om uitleg van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland
- 138 (2010-2011)**

De voorzitter De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Vlaanderen heeft door de jaren heen met wisselende intensiteit samengewerkt met Nederland op het gebied van de taal en de letteren, maar ook op vele andere terreinen. Daartoe werden door de overheid instrumenten in het leven geroepen, vaak bij verdrag. Ik noem er een aantal: de Nederlandse Taalunie voor taal en letteren; het Cultureel Verdrag voor de ruimere terreinen cultuur, onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en welzijn; de Vlaams-Nederlandse accreditatieorganisatie om toe te zien op de kwaliteit van het hoger onderwijs in Nederland en Vlaanderen; deBuren, een informatie- en debatcentrum gericht op Europa.

Minister, in de Septemberverklaring zei de minister-president: “Een kwaliteitsvol en behoeftedekkend aanbod Nederlands is daarom een absolute prioriteit van deze regering. De Nederlandse taal verbindt ons allemaal. De vernieuwing van het cultureel samenwerkingsverband met Nederland moet deze gedachte onderstrepen.” Ik had graag van u, minister – in de veronderstelling dat u voor uw antwoord overlegt met de minister-president, bevoegd voor het buitenlands beleid – vernomen hoe u de vernieuwing van het cultureel samenwerkingsverband ziet, rekening houdende met het instrumentarium dat bestaat en dat ik daarnet schetste.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik sluit me aan bij de vraagsteller. De samenwerking Vlaanderen-Nederland heeft altijd hoog op de agenda gestaan van onze fractie. Ik heb de minister-president zelf daarover een aantal maanden geleden mondeling en schriftelijk ondervraagd. Er is toch iets wat me op dit ogenblik vreemd overkomt. Ik heb het nieuwe Nederlandse regeerakkoord eens diagonaal doorgenomen, ook naar aanleiding van de vraag die mevrouw Idrissi straks zal stellen. Ik heb in dat document niets gelezen over het promoten van het Nederlands en evenmin over de culturele relaties die er bestaan tussen Nederland en Vlaanderen. Ik sta daar wat van te kijken. Ik weet niet of dat een invloed zal hebben op onze relaties, maar ik vond het toch een merkwaardige vaststelling.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Eerst en vooral wil ik erop wijzen dat er in Nederland nog maar pas een kersverse regering is en een nieuwe collega bevoegd voor cultuur. Op 8 november is

er een vergadering van het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie. In de marge daarvan zal ik dus een bilateraal contact hebben met de Nederlandse minister van Cultuur om een en ander te bespreken, ook om officieel kennis te maken en te kijken wat de gevolgen van het Nederlandse regeerakkoord kunnen zijn op de eventuele samenwerking. Laat het duidelijk zijn: hier en nu zijn er geen indicaties dat er effectief een probleem zou zijn.

De culturele samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland en de gemeenschappelijke instrumenten daarvoor zijn opgezet in een bepaald tijds kader. Zij hebben hun verdiensten in het verleden bewezen. Europa werkt momenteel zijn buitenlands beleid uit, en het lijkt me logisch dat de samenwerking tussen de Nederlandssprekende gemeenschappen in Europa tegen die achtergrond wordt geactualiseerd en bekeken. De vernieuwing van het cultureel samenwerkingsverband wordt in overleg met de betrokken Vlaamse en Nederlandse partners besproken. Op politiek en ambtelijk gebied is er geregeld contact tussen Vlaanderen en Nederland. De samenwerking zal uiteraard op de agenda staan van 8 november.

Ook diverse actoren in het veld hebben aandacht voor de stroomlijning van de gemeenschappelijke structuren. Ik verwijs ook naar de Nederlandse Taalunie, het Cultureel Verdrag Vlaanderen Nederland, deBuren en de Brakke Grond. Die gaan eerstdaags in overleg om dat vanuit de praktijk te toetsen. Er wordt momenteel intensief gewerkt aan een vernieuwing van het cultureel samenwerkingsverband, zowel in het veld als op het beleidsniveau. Het is niet de bedoeling om over alles opnieuw na te denken, maar dat er vernieuwing en actualisatie kan en mag gebeuren. Ik kan daar moeilijk op vooruit lopen. Ik verwacht wel dat er vanuit de samenwerking die er nu bestaat, suggesties zullen komen.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Ik begrijp dus dat er blijkbaar gedacht wordt door de minister. Misschien moet er op een bepaald moment toch eens een terugkoppeling zijn naar deze commissie en waarschijnlijk ook naar de interparlementaire commissie van de Taalunie. Voor ons is het in elk geval belangrijk dat de samenwerking Vlaanderen-Nederland in stand wordt gehouden en waar mogelijk versterkt wordt. We vinden nog altijd dat Nederland onze eerste partner is op dat gebied.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Yamila Idrissi tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de besparingen in het Nederlandse regeerakkoord en de gevolgen voor de culturele sector - 152 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: De besparingen die genoteerd worden in het regeerakkoord in Nederland treffen ontegensprekelijk de culturele sector. Het gaat om nagenoeg een vijfde van hun budget dat wordt gereduceerd.

Gelet op een aantal partnerships dat de Vlaamse Regering heeft met Nederland omtrent cultuur en culturele instellingen, heb ik daarover een aantal vragen. Is er overleg geweest over de cultuurbesparingen in Nederland en de rechtstreekse gevolgen hiervan voor het Vlaams Cultuurhuis De Brakke Grond en het Vlaams Nederlands Huis deBuren, maar natuurlijk ook de andere instellingen? Ik heb begrepen dat dit pas in november zal plaatsvinden. Minister, hebt u een concrete inschatting op welke wijze de Nederlandse besparingsmaatregelen ingrijpen op de werking van deze cultuurhuizen?

Op welke manier en met welke boodschap zult u uw Nederlandse collega aanspreken en interpelleren over de aangekondigde besparingen en de mogelijke gevolgen voor bovenvermelde instellingen? Los van het feit of er al contacten zijn geweest, bent u daar effectief

bezorgd om? Zal dat onze samenwerking weinig treffen? Zeker omdat zoals de heer Delva zegt dat er in het Nederlandse regeerakkoord daarover eigenlijk met geen woord gerept wordt. Indien er besparingen zijn, zal er daarmee rekening worden gehouden in het nakende cultureel samenwerkingsakkoord?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Ik heb daarnet gesproken over 8 november. De ministers zijn nog maar pas in functie. Het zou nogal moeilijk zijn om nu al overleg gehad te hebben. Op 8 november is er dus een overleg.

Ik wil uitdrukkelijk stellen dat het Vlaams Cultuurhuis De Brakke Grond niet gesubsidieerd wordt door de Nederlandse overheid. Daar zullen dus geen gevolgen zijn. Het Nederlands regeerakkoord voorziet niet in besparingen op de dotatie van het Vlaams Nederlands Huis deBuren. Dat is een geruststelling. De afspraak tussen de Nederlandse en Vlaamse overheid over de financiering van het Vlaams Nederlands Huis deBuren is dat de Vlaamse subsidie een derde van de werkingskosten bedraagt, dat gaat over 500.000 euro, vermeerderd met de kost voor de huisvesting. De Nederlandse overheid staat in voor twee derden van de werkingskosten, namelijk 1 miljoen euro. De helft daarvan wordt betaald door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, de andere helft door het Nederlandse Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. Besparingen kunnen op basis van deze afspraak niet eenzijdig worden doorgevoerd. In de gesprekken met de nieuwe minister van Buitenlandse Zaken en de nieuwe staatssecretaris van Cultuur over de Vlaams-Nederlandse samenwerking zal de vernieuwing van het cultureel samenwerkingsverband op de agenda staan. Er zal dus worden overlegd over de verschillende gemeenschappelijke structuren: de Nederlandse Taalunie, de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland en deBuren.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Ik begrijp dat u zich niet echt zorgen maakt omdat er betreffende deBuren niet eenzijdig tot besparingen kan worden overgegaan door de Nederlandse overheid. Mocht men dat willen doen, dan zou men eerst bilateraal overleg moeten plegen.

Minister Joke Schauvliege: Om mee te surfen op de Latijnse trend: pacta sunt servanda. Als men afspraken maakt, zijn die bindend voor beide partijen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Helga Stevens tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de ondertiteling van films in cinemazalen en op het Gentse filmfestival - 196 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, minister, dames en heren, minister, het belang van Nederlandstalige ondertiteling van Nederlandstalige films in cinemazalen voor de doven, maar ook voor de vele slechthorenden in onze samenleving zal ik niet nogmaals uit de doeken doen. Wat Nederlandstalige ondertiteling in cinemazalen betreft, heb ik reeds meermaals gepleit dat de Vlaamse overheid de handschoen zou opnemen, aangezien de sector ter zake zelf geen initiatief neemt.

Op 12 oktober ging de 37e editie van het Gentse filmfestival van start. Zoals ik de voorbije jaren systematisch heb gedaan, informeerde ik of de Nederlandstalige films ondertiteld zouden worden. Specifiek deed ik navraag naar de Nederlandstalige openingfilm. Al verschillende jaren breng ik dit onderwerp onder de aandacht van het filmfestival zelf, en diende ik meerdere parlementaire vragen in.

Het antwoord dat ik kreeg van Jacques Dubrulle, gedelegeerd bestuurder van het filmfestival, was heel teleurstellend. Men doet wel inspanningen om zoveel mogelijk anderstalige films in het Nederlands te ondertitelen, maar voor de Nederlandstalige films staan de vele dove en slechthorende film liefhebbers weer in de kou. Ik moet er wel aan toevoegen dat de Nederlandstalige openingsfilm in de afgelopen week wel werd ondertiteld, maar dan in het Engels! Dat was blijkbaar wel mogelijk. Dat is vreemd. Dit terzijde.

Minister, ik kan u zeggen dat de mateloze apathie vanwege dergelijk groot festival mij ten zeerste irriteert. Men ondertitelt allerlei films in allerlei talen, maar een Nederlandstalige film in het Nederlands ondertitelen is blijkbaar onoverkomelijk. Nochtans sluit men op die manier honderdduizenden Vlamingen uit die doof of zwaar slechthorend zijn. Trouwens, heel wat mensen van allochtone afkomst die proberen Nederlands te leren, zouden heel wat baat vinden bij Nederlandstalige films met ondertiteling. Wat het wegwerken van discriminatie en drempels voor personen met een handicap betreft, ben ik van oordeel dat elke minister in zijn domein dient te doen wat hij of zij kan.

Bent u bereid om toegankelijkheid als een criterium mee te nemen bij de toekenning van subsidies zodat de toekenning van subsidies voor grote evenementen zoals het filmfestival niet meer mogelijk is als men niet wenst te voorzien in aanpassingen voor personen met een handicap?

Ik wil dit opentrekken en verwijs naar de interpellatie van de heer Roegiers van deze ochtend. Hij vroeg om een antidiscriminatieclausule toe te voegen aan de subsidiereglementen. Jammer genoeg kon ik deze discussie niet bijwonen omdat ik verplichtingen had in de Senaat. Ik zal het verslag zeker en vast nalezen en de kwestie blijven opvolgen.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Stevens, ik heb deze morgen als antwoord op de interpellatie van de heer Roegiers gezegd dat zowel in het subsidiebesluit als in de beheersovereenkomst een antidiscriminatieclausule zal worden opgenomen.

Ik ben het uiteraard met u eens dat we een zo groot mogelijke toegankelijkheid van culturele evenementen moeten nastreven. Deze doelstelling is nu al opgenomen in onze subsidie-reglementering. Maar ik deel uw mening niet dat het filmfestival van Vlaanderen - Gent apathisch zou staan ten aanzien van personen met een handicap. Ik verklaar me nader.

Het filmfestival is zich sterk bewust van de problematiek en doet inspanningen om de drempel voor een publiek met een handicap zo laag mogelijk te houden. Zo zijn er speciale voorstellingen voor slechtzienden en is er samenwerking met de vzw Intro die evenementen helpt toegankelijk te maken. Er is samenwerking met de tolkschool van Gent om zoveel mogelijk films van ondertitels te voorzien.

Het aantal te ondertitelen films is gedurende een dergelijk festival zo groot dat het nodig is om keuzes te maken. Daarom geeft het filmfestival prioriteit aan de ondertiteling van anderstalige films. Het feit dat Nederlandstalige films in de commerciële release al evenmin met Nederlandstalige ondertitels worden uitgebracht en dergelijke kopieën dus gewoon niet voorhanden zijn, vormt een bijkomende hinderpaal. Sommige films worden nu op het filmfestival kortstondig getoond, soms zelfs maar één avond. Voor deze films een vertaling maken is bijna niet te doen. Dat is de verklaring die wij daarvoor kregen.

Een tweede aspect van uw vraag betreft de Nederlandstalige ondertiteling van Nederlandstalige films in commerciële bioscoopzalen. Hierin heb ik uiteraard geen enkele bevoegdheid. Mijn verwachting is dat, onder invloed van de digitalisering, de toepasbaarheid van ondertitelings- en audiodescriptieve technieken spectaculair zal toenemen, waardoor op zijn beurt de kostprijs ervan sterk zal dalen en het gebruik ervan zal worden veralgemeend. Ik geef geen rechtstreekse subsidies om dat te commercialiseren en te tonen in commerciële zalen. Ik heb daar geen tools voor.

Ik heb begrip voor uw bezorgdheid. Het staat nu al in ons subsidiereglement. Ik denk dat het filmfestival inspanningen levert. Betreffende het voorval waar u naar verwijst, wordt er begrip gevraagd voor de specifieke situatie van dat festival. Het gaat om films die slechts één avond worden getoond. Blijkbaar is ondertiteling dan onmogelijk. Ik kan het filmfestival daar wel in volgen, zeker omdat het dikwijls om een commerciële release gaat.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Ik dank u voor uw antwoord, minister. Ik heb met veel aandacht geluisterd. Ik ben het er helemaal mee eens dat het filmfestival keuzes moet maken en niet alle films kan ondertitelen. Ik ben ook niet tegen het feit dat zo'n festival beslist om zoveel mogelijk anderstalige films te ondertitelen. Ik heb er wel een probleem mee dat dergelijk filmfestival beslist om de openingsfilm niet te ondertitelen! Ik kan dat niet begrijpen!

Deze Nederlandstalige film zal nadien nog commercieel worden uitgebracht, oké, en niet worden ondertiteld. Maar dat is voor mij geen argument. Ook in de commerciële sector zullen heel veel dove mensen naar die film willen gaan. Opnieuw is die film niet toegankelijk! Veel dove personen hebben geen keuze. Opnieuw moeten ze wachten tot de film op dvd uitkomt. Dan wordt een film soms wel, soms niet ondertiteld. Op termijn zullen die films worden ondertiteld voor de release op dvd. Waarom moeten dove mensen zo lang wachten? Duizenden andere mensen hebben voordien al kunnen genieten van die film. Nu, dove mensen hebben horende vrienden, en opnieuw kunnen zij niet samen met hun vrienden of familie naar de film gaan. Ik vind dat echt een vorm van discriminatie! Dat is mijn mening en de mening van heel veel dove en slechthorende mensen rondom mij.

Dat commerciële argument gaat niet op voor mij. Ondertiteling kost niet zoveel geld, heb ik gehoord van Stijn Coninx zelf. Hij zegt dat met dit kostenargument te pas en te onpas wordt gezwaaid. Er zijn kosten, maar die zijn minimaal.

Ik ben me ervan bewust dat de kosten van digitalisering zullen verlagen, maar waarom moeten we wachten op het uitbrengen van de film op dvd? Je kunt er toch voor kiezen om de openingsfilm te ondertitelen. Op dat vlak blijf ik van mening verschillen. Ik begrijp dat het niet uw bevoegdheid is, minister. Ik zal dit zeker uitspitten bij ministers die daar wel bevoegd voor zijn.

De heer Philippe De Coene: Minister, ik heb niet de kans gekregen om de openingsfilm te zien. Ik sluit me aan bij de bekommernis van mevrouw Stevens. Mag ik me even richten tot de collega's? Hier zijn vijf volksvertegenwoordigers aanwezig. Heeft iemand van ons een uitnodiging ontvangen voor de opening?

Mevrouw Helga Stevens: Ik heb een uitnodiging ontvangen en ik ben geweest. De film was ondertiteld in het Engels.

De heer Philippe De Coene: Dat is dubbel cynisch. De persoon die niet in staat was om ten volle te genieten van de film, was uitgenodigd en wij niet. Ik wil daar geen punt van maken. Ik heb dat beleefd gemaaild aan de heer Dubrulle. Ik heb daar nooit een antwoord op gekregen. Ik heb enkel de laconieke mededeling gekregen dat we niet op de lijst van de genodigden stonden. Ik heb hem geantwoord dat ik me daarbij neerleg en dat accepteer, en ik heb hem veel succes gewenst. Het is niet dat we voorrechten zouden hebben op andere burgers, verre van, maar ik vind het vreemd dat ze zo laconiek omgaan met mijn vraag. Ik heb interesse getoond en men antwoordt daar met moeite op. Ik stel voor dat we dat eens bekijken in het kader van de begroting.

Minister Joke Schauvliege: Ik wil nog even terugkomen op uw vraag, mevrouw Stevens. De openingsfilm is wel het uithangbord. Ik volg u in uw vraag om een bijkomende inspanning. Er was ondertiteling in het Engels, maar u hebt een punt dat dit evengoed in het Nederlands kon. Ik zal daar bij het filmfestival aandacht voor vragen.

Voorzitter, ik zal uw bekommernis over de uitnodigingen signaleren. De leden van de commissie van Cultuur mogen minstens worden uitgenodigd. Ik zal dat meedelen aan de organisatoren van het filmfestival.

De heer Philippe De Coene: Dat is heel vriendelijk, minister. Ik bepleit geen voorechten in mijn persoonlijke naam, maar dat men zelfs niet antwoordt op mijn e-mail en dat ik dat moet vernemen van de assistente van weet ik wie, vind ik beneden alles. Het Vlaams Parlement is toevallig bezig met een ronde voor de uitreiking van erepenningen voor mensen die zich verdienstelijk hebben gemaakt voor de film in Vlaanderen. Bij mijn weten heeft betrokkene gefigureerd op een longlist, maar dat mag zeker niet meespelen. Het is ook niet dat we het gebeuren niet naar waarde weten te schatten. De wijze waarop dat gebeurde, vond ik jammer. Ik zeg dat niet om iets gratis te krijgen of om meer te kunnen genieten dan de modale belastingbetaler.

Mevrouw Helga Stevens: De openingsfilm was van Hilde Van Mieghem en werd medegefinancierd door het VAF. Dat betekent dat de belastingbetaler ook mee investeert. Een kleine inspanning mogen we toch verwachten.

Ik ben ook gemeenteraadslid in Gent. Misschien knelt daar het schoentje. Misschien is dat de reden waarom ik wel een uitnodiging heb ontvangen voor het filmfestival. Het was een terechte opmerking.

De heer Philippe De Coene: Ik stel voor dat we wel worden uitgenodigd, maar dat we daar enkel op ingaan als de openingsfilm ook in het Nederlands is ondertiteld. Anders gaan we niet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■